MAHALLELERİMİZ ENKAZ OLSA DA YAŞAM BİZDEN YANA

Yakılıp, yıkılıp yok edilen kentler, katledilen, yerinden yurdundan sürülen bir halk... 21. yüzyılın en büyük saldırılarından, en büyük katliamlarından biri bu topraklarda yaşanıyor. Kürt halkının yükselen mücadelesini bastırmak için "çökertme planı" yapan devlet, coğrafyayı yakıp yıkarak enkaza çevirmekte beis görmedi.

Halkın oluşturduğu savunma gücü YPS ve her yaştan Kürt halkının çelik iradesine çarpan devlet, kentleri insansızlaştırıp, mahalleleri zorla boşalttı, boşaltmasa diri diri bodrumlarda yaktı. Bununla yetinmedi, kentlerde artık evlerle, taşlarla betonlarla savaşarak, ardında evler mahalleler değil, enkaz bıraktı sadece.

Evlerini terketmemek için ısrar eden pek çok insanın kayıp olduğu Botan'da, yüzlerce aile de evlerine, topraklarına dönmek için savaşım veriyor. Kürt halkının el ele vererek yaşam alanlarını yeniden kurma çabalarına tanık oluyoruz bir taraftan; diğer taraftan illerin ilçe, ilçelerin il yapılarak devletin bir coğrafyayı yeniden yapılandırma çalışmasına, TOKİ'lere verilip rant sağlama çalışmalarına tanık oluyoruz.

Katledilmek, diri diri yakılmak, evlerinin başlarına yıkılıp ailelerin parçalanması... Yapılan hiç bir zulüm yiğit Kürt halkını özgürlük mücadelesinden vazgeçiremeyecek. Onları doğup büyüdükleri, özgürlük savaşçılarını, ailelerini defnettikleri topraklarından ayıramayacak.

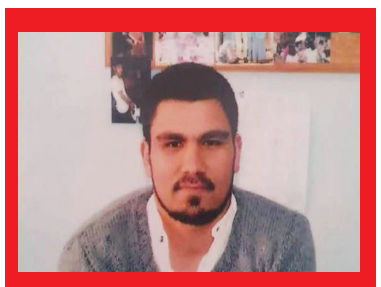

49 YIL HÜKÜM GİYEN YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ SAMİ TUNCA 2,5 YILDIR TUTSAK! DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

10 - 24 Ağustos 2016/ S 005 / 1 TL

SON KAPIŞMAYA DOĞRU

Taksim'de emekçileri burjuvazinin kuyruğuna takma yolunda tumturaklı sözler edip bildiriler kaleme alanlar, Yenikapı'nın ardından Kılıçdaroğlu'na sövgü yarışına giriyorlar. Diğer taraftan da Yenikapı'da kaç kişi olduğunu "bilimsel olarak ispatlama" bönlüğüne dalıyorlar. Sanki bu hesaplar onların "günahlarını" ortadan kaldıracakmış gibi! Rakam ne olursa olsun, karşı-devrim Yenikapı'da bir gövde gösterisi yaptı. Ve bu gösterinin görünmez kahramanları şimdilerde ihanete uğramış sevgili edasıyla Kılıçdaroğlu'na sövgü yarışına giren sissiniz! Siz, sosyal-reformistler ve oportünistler! Bu "üstün hizmet madalyasını" ömür boyu taşıyacaksınız!

Dinci-faşist iktidar, "sokaklara alıştırılmış güruh"u bir tehdit ve baskı unsuru olarak kullanmaya çalışıp, devrim güçlerini sokaklardan uzak tutmak istiyor. Ne ki, kendi gerçek güçsüzlüğünün bilincinde olarak, korkudan korkuya yuvarlanıyor, egemenlik aygıtı devletin çözülüş sürecini hızlandırmaktan başka bir şey yapmıyor. Bugün karşı-devrim hiç olmadığı kadar güçsüz bir durumda. Muazzam bir çöküş, dipsiz bir uçurum...

Kritik eşiğe gelmiş bulunuyoruz. Devrim, hasmını bir vuruşta yere serebilsin diye tüm iplerin tek bir noktada, tek bir kişinin elinde toplandığı bir düzen, çözülen, uçurumun dibine yuvarlanan devlet aygıtının külleri arasından doğacak! Devlet "sıfırdan kurulacak."

Tüm kutsallıklar bir gecede alaşağı edildi. Çıplak gerçek tüm toplumun gözleri önüne serildi. Tılsım bozuldu. Emekçi yığınlar, Kürt halkı, aleviler bu sırça köşklerin bir çırpıda tuzla buz olabildiğini gördüler. Ve dahası kendi güvenliklerini ve kendi geleceklerini bizzat kendi ellerine almaları gerektiğini en berrak şekilde bilince çıkardılar. Alan temizlendi. Son kapışma hızla yaklaşıyor.

HALK İKTİDARI İÇİN HAZIRLANALIM

Mücadele Birliği okurları, işçi, emekçi, Alevi ve Kürt halkın yoğun yaşadığı mahallelerdeafiş çalışmaları yaptı. Süreci özelteyen ve mücadeleye çağıran Mücadele Birliği, "Emekçiler Halk İktidarı İçin Hazırlanalım" dediler

Devrim

>>Editör... KİM GÜÇLENDİ?

İlk bakışta bu sorunun yanıtı bellidir: "Tabii ki Erdoğan" denecektir, bu soru sorulduğunda. Hiçbir zaman sahip olmadığı zeka, yetenek ve gücü ona vehmetmekte birbiriyle yarışan "aydın" takımı gibi sosyal reformistler de, olaylara yüzeysel yaklaşan sokaktaki adamla aynı yanıtı vereceklerdir. Aradaki fark, birinci kesimin "aydın/öncü" rolünü kendine biçmesi.

Olaylara sığ ve darkafalı yaklaşmanın kaçınılmaz sonucudur bu.

3

Halk Demokrasisi Ve Sosyalizm Mücadelesi — C.Dağlı 2

Milli Mutabakat ya da Karşı-Devrim Cephesi — Taylan Işık 4

Köstebeğin İzleri — Umut Çakır 5

Sloganların Gerçek Anlamı — Umut Güneş 7

İnsanlık Destanı — Sıla Erciyes 11

HALK DEMOKRASİSİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

1- Siyasi iktidar, 15 Temmuz'dan itibaren tüm gerici, faşist güçleri sokaklara çıkardı. Gerici güçler günlerdir sokaklarda, meydanlarda, mahallelerde, komünistlere, devrimcilere, ilericilere, işçilere, Alevilere, halklara karşı terör estiriyor. Faşist devletin ve gerici güçlerin saldırısı OHAL'le daha ileri noktalara vardırılıyor.

2- Sermayenin ve iktidarın amacı çok açıktır: Burjuva diktatörlüğün, gerici güçlerin saldırıları, yasaklamaları, ağır faşist terörüyle, Türkiye ve Kürdistan'ın birleşik devrimini bastırmak ve yok etmek. Yaratılan ağır baskı ortamından yararlanarak emek sömürüsünü yoğunlaştırmak, tek kelimeyle sermayenin gücüne güç katmaktır.

3- Tam da bu nedenle sınıf çelişkileri iyice keskinleşiyor. Bu durum kaçınılmaz olarak sınıf savaşımının keskinleşmesini, emekçilerin artan başkaldırılarını beraberinde getiriyor.

4- İktidar OHAL'le, darbecilerin yapmak istediklerini yapıyor. Bu durum, siyasi iktidarla, darbecilerin ezilen ve sömürülen kitlelere, Kürt halkına karşı politikasının ve tavrının aynı olduğunu gösteriyor.

5- Bugüne kadar tüm baskı gücünü kullanmasına rağmen, bugün OHAL ilan etme gereği duyuyorsa bu güç sahiplerinin gerçekte egemen olmadıklarını, yönetemediklerini, kısaca durumlarının ne kadar kötü olduğunu ortaya koyuyor.

6- Hangi yönden bakılırsa bakılsın, tartışma götürmez gerçek şudur: Sistemin krizi yeni bir boyut kazanmıştır ve çok derindir. Böylesi bir durum karşısında, devrimci komünistlerin, devrimci işçi sınıfının izlemesi gereken siyaset çok nettir: Burjuva egemenliğini devirmek, emeğin devrimci iktidarını kurmak.

7- Son günlerde olanlar devrimci durum koşullarında olayların ne denli hızlı ve ani gelişmelerle ilerlediğini, toplumun çelişmeli gelişiminin kendi içinde sıçramaları ve patlamaları taşıdığını gözler önüne sermiştir.

8- Devrimci durumu kabul etmeyenler, olayların bu ani ve hızlı gelişmesini anlayamazlar. Bu yüzden de sınıf savaşının gelişimine ayak uyduramıyorlar ve olayların ardından gidiyorlar.

9- Küçük burjuva uzlaşması siyasetlerin olaylar tarafından sürüklendiklerinin bir kanıtı, dönemi karşılayan sloganlar yerine, olaylara yönelik ve sınırlı sloganları öne çıkarmalarıdır. İşçi sınıfı ve işçilerin gerçek devrimci partisi ise, sınıf kavgasına itiş veren, kitlelerin önüne devrimi başarma görevi koyan sloganları öne çıkarır, olayların ardından sürüklenmez.

10- Burjuvazi ve gerici güçler çok hızlı hareket ediyor. İşçi sınıfının, Türkiye ve Kürdistan halklarının, devrimci güçlerin de çok süratli davranması gerekiyor. Bir an evvel sokaklara, meydanlara çıkmalı ve Gezi'den daha etkin bir ayaklanmayı örgütlemelidir. Bu adımları büyük bir cesaretle ve açıkça atmalıdır.

11- Gerici güçler cephesi çok güçlü değildir. Tersine en güçsüz ve en krizli dönemini yaşıyor. Gerici güçleri, tüm güç sahiplerini yenebilir ve onlara karşı üstünlük sağlayabiliriz. Bu savaşta zafer bizim olacak.

12- Başarısız darbeden sonra, gerici güçlerin faşist devletle birlikte, ilerici, devrimci kitlelere karşı saldırılarını arttırması; ilerici, devrimci kitleler de hızla harekete geçme, hızla örgütlenme ve devrimci tarzda savaşma biçiminde bir anlayış geliştirdi. Bu yeni bir durumdur. Ve kazanmamız için yeni olanaklar sunuyor. Bu durumu değerlendirmesini bilmeliyiz.

13- Sermaye, devlet ve siyasi iktidarın uzun süredir sürdürdüğü fakat OHAL'le derinleştirdiği gerici saldırıların bir amacı, işçi sınıfının ve diğer çalışanların sınıf mevzilerini bozmak, tahrip etmek ve dağıtmaktır. Böylece emekçi sınıfı mücadele araçlarından yoksun bırakmaktır. Sonuç; örgütsüz, mevzisiz kalan emekçileri sömürücü sınıfa boyun eğdirmek, sermayenin sınıf egemenliğini pekiştirmek ve kapitalist sınıf düzenini sürdürmek. Güç sahiplerinin bu yöndeki baskıyı arttıracağı kesin.

14- Alevi örgütlerinden şu sözü sık sık duyar olduk: "Aleviler kendi yaşam alanlarını kendi savunacaktır." Bununla sözü edilen, Alevilerin yaşadığı yerleşim yerlerinde, Alevilerin sürekli baskı, saldırı altında olduğu, katliamlarla karşı karşıya geldiği bilinen bir gerçektir. Alevilerle birlikte, tüm sömürülen ve ezilen kitleler, emekçiler, Kürt halkı aynı şekilde sürekli baskı ve saldırı altındadır. Yalnızca yaşam alanları değil, yaşamın her alanı, kapitalist-faşist kuşatma ve saldırı altındadır. Ezilen sınıflar ve ezilen halklar, ezilen kitlelerin 'kendi yaşam alanları' da her zaman sömürü ve baskı toplumunun saldırılarına uğruyor. Bu toplum sürdükçe, bizler, sermayenin, faşist devletin, siyasi iktidarın tüm gerici güçlerinin baskısı ve saldırısı altındayız.

15- Bazıları, ezilen ve sömürülenlerin hedeflerini iyice daraltıp, OHAL'e karşı, OHAL öncesi duruma dönülmesini dile getiren istemler öne sürüyor. Bu çok yanlış, çürük ve geri bir anlayıştır. Sanki OHAL öncesi durum kabul edilebilir bir durummuş gibi bir anlayış yerleştirmeye çalışılıyor. Bu anlayış devrimci mücadeleyi geriye götürür. Oysa ki mücadelemiz ayaklanmayla, devrimle iktidarı ele geçirme noktasına gelmiştir.

16- Gerek emekçilerin sınıf mevzilerini koruma anlayışı, gerek Alevilerin kendi yaşam alanlarını savunma anlayışı, gerekse Kürt halkının kendini savunmayla sınırlı bir mücadele geliştirmesi, kitlelerin, kendini savunma durumuna düşürmesi demektir. Oysa işçiler, devrimci güçler, tüm ezilen ve sömürülen kitleler savunma durumunda kalmamalı, saldırı durumunda olmalıdır. Zaten mücadele bir süredir bu aşamada yürüyor. Devletin, gerici faşist güçlerin artan saldırıları, bizi, bu aşamanın gerisine götürmemeli. Bu tam da, yönetenlerin varmak istedikleri noktadır.

17- Halkın en yaşamsal sorunları ne Haziran Hareketi, ne EMEP'in anlayışı, ne de HDP'nin anlayışıyla çözülür. EMEP, Haziran Hareketi vb. reformist tayfası, CHP'nin mitingine destek vererek, burjuvaziden ayrı duramayacaklarını bir kez daha gösterdiler. HDP'de bir taraftan sermaye partileriyle ortak bildiri yayınlıyor, diğer taraftan devrimci güçlerle birlikte davranıyor. Tüm bu çevrelerin bir ayağı her zaman burjuvaziyle birlikte olacaktır. Diğer ayağı ise emekçilerin, ezilenlerin içinde olacaktır. Tam bir küçük burjuva ikili davranıştır.

Halkın en yaşamsal sorunları uzlaşmayla değil, devrimci zorla, zora dayalı devrimle çözülür. Bu ise her zaman burjuvaziden bağımsız, ona karşı işçi sınıfının devrimci politik çizgisinde hareket etmeyi gerektirir.

Emekçi Kadınlar Ezidiler İçin Sokakta

Emekçi Kadınlar EKA, Galatasaray da Ezidiler Gününde Ezidi halkına yapılan soykırımı protesto etmek ve köle yapılmak istenen Ezidi kadınları ile dayanışmak için bir eylem yaptı.

Okunan basın açıklamasında tarihi boyunca kırıma uğrayan bu halkın en büyük katliamının 21. yüzyılda yaşandığını söylediler.

Kadınların küçük kız çocuklarının zincire vurulup köle pazarlarında satıldığının söylendiği açıklamada Şengal dağında yaşam yürüyüşüne çıkan Ezidi kadınların özgürlükleri için savaştıkları anlatıldı.

Ülkemizde yaşanan kadına yönelik baskı politikalarına değinilen açıklamada "*Bunlara boyun eğmeyeceğimizi bir kez daha haykırıyoruz. (...) Öfkemizi giyinip isyanımızı kuşandık. Tüm çirkefliği ile sonu gelmiş kapitalist sistemin yıkılışı bizlerin elinden olacak. Bizler Yaşam Bizden Yana diyor, Emekçi Kadınlar olarak özgürlük çığlığımızı Kürt halkının Ezidilerin özgürlük ateşiyle harlıyoruz*" denildi.

Basın açıklamasının ardından Devinim Tiyatro Atölyesinden kadınlar Ezidi Kadınların Çığlığını anlatan kısa bir oyun oynadı. Emeğe Ezgi'nin Rabin Serxwe - Ayağa Kalk ağıdıyla oynanan oyun herkesi hüzünlendirirken, sonunda eyleme katılan kadınların da fırlattıkları siyah giysiler büyük bir coşku yarattı. Oyun alkışlar ıslık ve zılgıtlarla biterken, eylemi izleyen İranlı bir kadın mikrofonu aldı ve İran'da şeriat rejimi altında yaşadıkları baskıları anlattı. Ve sosyal medyada başlattıkları kampanyada kadınların başörtülerini açtığını söyledi.

EKA'nın Kadın Akademisi kampında hazırladığı Kadın İsyan Devrim pankartının açıldığı eylem, sloganların ardından sona erdi.

Kadınların eylemi, sokakların halka, kadınlara kapatıldığı son dönemde yapılan bir eylem olmasıyla da büyük coşku yarattı.

Kadınlar erkinliklerine erbanelerle, ritim ve ezgilerle Ayışığı Sanat Merkezinde devam etti.

"Güneşi Kadınlar Doğurur"

Êzidî halkına yönelik Şengal Soykırımı'nın yıldönümü olması dolayısıyla, Avrupa ve Türkiye'de 3 Ağustos günü için eş zamanlı eylemler planlanmıştı. Êzidî Kadın Meclisi'nin 3 Ağustos'un "Kadın Kırımı ve Soykırıma Karşı Uluslararası Eylem Günü" ilan edilmesi yönünde yaptığı çağrıya karşılık, İstanbul'da da kadınlar beyazlar giyerek Beyoğlu Mis Sokak'ta bir araya geldiler.

Saat 11.00'de HDP ve HDK İstanbul Kadın Meclisi, KJA'lı ve EKA'lı Kadınların da aralarında olduğu çok sayıda kadın ellerinde Ezidi Kadınların fotoğraflarını ve "Êzidî Kadınlara Reva Görülen Köle Pazarlarıydı", "Dersim Ve Şengal Soykırım Devam Ediyor" dövizleri taşıdılar.

Önce katledilen tüm kadınlar için saygı duruşunda bulunuldu.

Ardından konuşan KJA üyesi Şafak Özanlı, Şengal'de kadın ve çocukları kaçırıp katleden IŞİD'li katillerin elinde hala 3 binden fazla kadının olduğunu hatırlattı, "*Savaş her zaman mazlum halka acı vermektedir. IŞİD, kadınları Şengal ve Kobane'de savaş ganimeti olarak görmektedir. Sağ kalan kadınlar da Arap şeyhlerine para karşılığında satılıyor. IŞİD'e ve tüm diktatörlüğe karşı kadınlar olarak bir olacağız*" dedi.

Ankara'da, Mersin'de ve Kocaeli Darıca'da da beyazlar giyerek bir araya gelen kadınlar eşzamanlı eylemlerde, "Êzidî Soykırımını ve Kadın Kırımını Unutmadık Unutmayacağız!" pankartı açtılar, "Bizim Topraklarda Önce Kadınlar Uyanır, Sonra Güneş Doğar Çünkü Güneşi Kadınlar Doğurur", dövizleri taşıdılar.

Beyazlar giyen kadınlar, 1 dakikalık sessizlik eylemi yaptılar.

"Mücadeleyi Birlikte Yükseltmeye Çağırıyoruz"

İzmir'de İzmir Kadın Eylem Grubu, Şengal'de 3 Ağustos'ta yapılan katliamı kınamak ve katledilenleri anmak amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

Saat 18.30'da Alsancak Erbil Süel önünde toplanan kadınlar açıklama esnasında "Jin Jiyan Azadi" ve "Kadın Yaşam Özgürlük" sloganlarını attılar.

Okunan basın metninde IŞİD tarafından yapılan katliamdan bahsedilirken "*IŞİD Kürt bir dini azınlık olan ve kadim dini Zerdüştlüğe dayanan Êzîdîlerin tarihi anavatanı Şengal'i 3 Ağustos 2014 günü saldırarak ele geçirdi. Êzîdî mabetlerini yakıp yıktı, direnenleri infaz etti, yerel halka bağlılık yemini etmeyi ya da öldürülmeyi dayattı*" denildi.

Katliam sırasında beş bine yakın Êzîdî'nin katledildiğinden, elli bin kişinin kapana kısılıp aç ve susuz kaldığından, beş bin kadın ve çocuğun esir alındığından, savaş ganimeti olarak kullanıldığımdan ve iki yüz bin kişinin kurtulduğundan bahsedilirken, üç bin kadının hâlâ IŞİD'in elinde esir olduğu belirtildi. Şengal'deki kadın kırımını ve soykırımını tarihsel süreçten ve yeniden üretilmek istenen kadının kölelik tarihinden bağımsız görülmediğinden bahsedilirken, "*Biz kadınlar bu çetelerin elinde bir tane bile kadın kalmayana kadar hiç birimizin özgür olmadığını biliyoruz. Şengal Kadın Meclisi'nin DAİŞ tarafından katledilen ve kaçırılan kadınlar için bir dakikalık sessiz eylem çağrısını anlamlı buluyor, dünya kadınlarını hep birlikte dayanışmaya çağırıyoruz ve 3 Ağustos'un 'Kadın Kırımı ve Soykırımına Karşı Eylem Günü' olarak kabul edilmesi için, dünyanın hiçbir köşesinde kadınların bedeninin savaş alanı yapılmaması için, mücadeleyi birlikte yükseltmeye çağırıyoruz.*" dendi.

Eyleme Emekçi Kadınlar(EKA) da destek verdi.

"Sokakları Gericiliğe Teslim Etmeyeceğiz"

Kadın Akademisi, "Neden faşizm ve dinci gericiliğin ilk hedefi kadın oluyor? İran, Afganistan, Malezya, Suriye gibi ülkelerin deneyimlerini inceleyip kadınlar açısından neler getirdiğini birlikte tartışalım" diyerek tüm kadınları milliyetçilik ve dinci gericiliğin baskın hale geldiği bugünlerde foruma ve tartışmaya davet ettiler. Afganistan, Cezayir, Malezya, İran ve şimdi de Türkiye'de kadınların yaşadıkları incelenmeye değerdi.

31 Temmuz günü Ayışığı Sanat Merkezi'nde toplanan kadınlar, faşizm ve dinci gericilikte kadının yerini, yaşadıklarını konuştular.

İlk örnek, yaşadığımız toplumu da anlamak açısından islamiyet idi. "Kadınlar aklen ve dinen eksik yaratılmışlardır" gibi örneklerle Kur-an'da kadınları aşağılayan, ikincil cins olarak gören ayetlerden, hadislerden, anlatılan olaylardan örnekler verdiler. Din, kadını evine yollamış, şahitliğinin sayılmaması, miras bırakılmaması, tokalaşılmaması, sesinin duyulmaması, müzik dinlememesi, örtünmesi, erkeğin çok sayıda eş alabilmesi gibi kurallarla toplumda ikincil cins olmasını sağlamıştı.

Nerede bir gerici dinci ittifak varsa orada kadına düşmanlık vardır gerçeğini, İran ve Cezayir kadınlarının yaşadıkları üzerinden anlamak mümkün. Gericilik kendini sağlama aldıktan sonra yaptığı ilk şey her yerde aynı: Kadına Kölelik.

Ne kadar tarih gericiliğin ezdiği kadınlar ve ona karşı mücadele eden kadınlarla dolu olsa da, bugün içinde yaşadığımız durum, daha güncel ve can yakıcı idi. Bu yüzden konu hızla günümüze, günümüzde kadınlara yönelik baskılara ve ne yapmak gerektiğine geldi. Özellikle Alevilere yönelen açık katliam tehdidi de varken "Sokak Özgürlüktür" denildi. Yaşama gerçek alandan müdahale etmek gerektiği de vurgulanarak, sadece sosyal medya üzerinden ses yükseltmemek, sokakları, yaşam alanlarımızı boş bırakmamak gerektiği söylendi. Gerici yönetimler iktidara geldiğinde nasıl ilk olarak kadınlara saldırıyor, kadınların haklarına el koyuyorsa, ilerici yönetimlerin de geldiği zaman ilk kadınlara haklarını verdiği Rojava örneği ile verildi.

Ve kadınlar olarak, bizden alınanları geri almak için sokaklarda olmak, evlerimize dönmemek gerektiği çözüm olarak ortaya kondu. İlk adım olarak da, son yıllarda gericiliğin katliamlarına, saldırılarına uğramalarıyla gündeme oturan Ezidi kadınlarıyla dayanışmak için 3 Ağustos Ezidiler Gününde sokağa çıkmaya karar verildi.

Editör

KİM GÜÇLENDİ?

...Baş Tarafı 1. Sayfada

Aynı sığlık, Türkiye ve Kürdistan solunun pek değer verdiği "Batılı" aydınlarda fazlasıyla mevcut. Onlar, bastırılan darbe girişiminden sonra dinci faşist iktidarın ve onun başındaki adamın güçlendiğine dair İncil'e el basmaya dünden hazırlar.

İlk bakışta bu izlenim doğru görünebilir. Ama gerçek öyle mi? Görünen ile gerçek her zaman aynı olsaydı bilime gerek kalmazdı. Aydınlara da... Aydın, bilimsel düşünendir. Görünümün altında gizli kalan gerçeği bilimin yardımıyla gün yüzüne çıkarmasını bilendir. Olayları çok yönlü görebilen, bütün bağlantılarıyla değerlendirebilen, süreç halinde, değişim ve gelişimi içinde ele alabilen kişidir, aydın.

Bastırılan askeri darbe girişiminden sonra ortaya çıkan koşullarda güç kazanan, görünenin aksine, dinci faşist iktidar ve onun başındaki RTE değil, birleşik devrimdir.

Dinci faşist iktidar, her yerinden darbeler almış, yaralar açılmış, yara bere içinde, hırıltılar çıkarıyor, kan kaybediyor ve ayakta durmak için şuna buna yaslanmaya çalışıyor. Düne kadar herkese kafa tutan, rest çeken, burjuva karşıtlarına ağzına geleni söyleyen RTE, bu gün birden bire "uzlaşma" taraftarı oldu çıktı.

Faşist devlet, başta ordu ve polis teşkilatı olmak üzere, tüm temel kurumlarıyla sarsılıyor. Orduda tasfiye edilen general ve subayların haddi hesabı yok. Polis, özel kuvvetler, MİT gibi devletin temel kurumları aynı durmda. Bunlardan da önemlisi, bu kurumlar büyük bir güvensizlik ve moral çöküntü içinde. Herkes birbirine şüpheyle bakıyor, kimse kimseye güvenmiyor; RTE'ye yaranmak, daha iyi bir mevkiye gelmek, terfi etmek isteyen en yanındakini ihbar ediyor.

Devletin diğer temel kurumlarındaki manzara farklı değil. Savcılar, hakimler darmadağın oldu. Dün en önemli davalara bakan hakim ve savcılar heyetler halinde şimdi zindandalar. Dünün muktedir valisi bu gün zindanda gün sayıyor. Liste uzatılabilir ama buna gerek yok.

Düzeni ve devleti temellerinden sarsan bütün bu toz-fırtına içinde RTE ve dinci faşist iktidar ayakta kalabilmek için sermaye sınıfının 70'li yıllardan beri özlemini çektiği "milli mutabakat" fikrine sarıldılar.

"Milli Mutabakat" politikasına sarılması RTE ve dinci faşist iktidarın güçsüzlüğünün başlı başına itirafıdır. Bu zayıflama/dağılma süreci aslında askeri darbe girişiminden önce başlamıştı. Biliniyor, bizzat kendilerinin "kısa Seyfi" lakabını taktıkları Davutoğlu'nun işten çıkarılmasından sonra, Rusya'dan özür dilendi, Mısır ve Suriye ile ilişkileri düzeltme isteğinde olduklarını açıkladılar; İsrail'le oynadıkları tiyatroya son verip ilişkileri gerçek içerikleriyle ortaya döktüler vb vb.

Bunlar işin "dış ilişkiler" bölümüne ait olan gelişmelerdi. Askeri darbe girişiminin bastırılmasından sonra "iç ilişkilerde" de aynı politikaya yöneldiler. İşler "kötüye" gidiyordu ve devrime karşı çarpışan bütün güçlerin aynı cephe hattında dizilmesi gerekiyordu. Darbe girişimi buna vesile oldu.

İlk adım, sosyal reformistlerin büyük bir hevesle destekledikleri CHP'den geldi. Devrime ve devrim güçlerine bir meydan okuma olarak 24 Temmuz'da CHP-AKP ortaklığında Taksim mitingi yapıldı. Bu gerici/faşist ortaklığın arkasında dinci faşist kitlenin yanı sıra bir kısmı fiilen, bir kısmı da fikren şu yapı ve örgütler yer aldılar: DİSK, KESK, TMMOB, TTB, DBP, Devrimci Parti, EMEP, EHP, ESP, HDP, SYKP, YSGP, HDK, Haziran Hareketi, Halkevleri, İHD, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Hacı Bektaş-ı Veli Vakfı, PSAKD, ABF ve Demokratik Alevi Dernekleri.

İkinci adım AKP'den geldi. Bu dinci faşist parti, İstanbul Yenikapı'da düzenlediği mitinge MHP ve CHP'yi, ıskartaya çıkardığı eski kadrolarını (A.Gül gibi) elde avuçta ne varsa katılmaya çağırdı. "Milli birlik ve beraberlik"e ihtiyacı vardı. Yalnız başına ayakta duramıyordu. Her kritik anda dinci faşist partiye desteğini esirgemeyen Kılıçdaroğlu ve partisi CHP, mitinge katılacağını açıkladı. MHP ve başındaki Devlet de mitinge katılacağını açıkladı.

İki hafta önce CHP-AKP ortaklığına destek veren sosyal reformistler ne mi yaptılar? Büyük çoğunluğundan tıs çıkmadı. Sadece aralarından biri, yeteneksiz bir şair üslubuyla Kılıçdaroğlu'na seslendi: "Bu sevdanda yalnızsın."

Net bir tabloyla karşı karşıyayız: RTE ve onun şahsında karşı devrim cephesi güçten düşüyor, kan kaybediyor, yeni müttefikler olmadan ayakta duramıyor, her taraftan yara almış, güçleri dağılmış, kurumları felç olmuş durumda. Tam da bu yüzden tekelci sermaye sınıfı, egemenliğini ayakta tutabilmek için tüm politik güçlerini toplumun karşısına gerçek yüzleriyle çıkmaları pahasına bir araya getiriyor; böylece halklar, burjuva politik güçlerin gerçekte iğrenç bir bulamaçtan ibaret olduklarını görüyor ve notlarını veriyor: Birbirlerinden farkları yok. Yenikapı mitinginin en önemli sonuçlarından biri bu olacak!

Yenikapı mitinginin en önemli sonucu bu ise, Taksim mitinginin en önemli sonuçlarından biri de şudur: CHP, sosyal reformist grup, parti ve örgütlerle AKP arasındaki köprüdür. Köprünün iki ucu arasında, çok çeşitli nedenlerden dolayı, şimdilik sıkı bir geçirgenlik yok fakat yol da açık. Bu yolun ilk taşları "yetmez ama evet"lerle ve "akil" adamcılıkla döşenmişti.

Karşı-devrim cephesi bu perişan haldeyken birleşik devrim kararlılıkla yoluna devam ediyor. Sokaklar dinci faşist tosuncuklara bırakılmadı, emekçilerin, Kürt halkının, Alevilerin, gençliğin dinci faşist iktidara karşı mücadele kararlılığı dünden çok daha fazla. En önemlisi, hem düşmanın gücünün sınırlı olduğunu gördü hem de sahte dostlarını tanıma olanağı buldu.

Devrimin sahte dostlarını tanıması başlı başına bir güç kaynağıdır. Çünkü bu yükten, bu kamburdan kurtulmuş bir devrim düşmanına karşı çok daha güçlü olur.

Birleşik devrim şimdi daha güçlü!

Zindanlarda Saldırılar

F Tipi zindanlarda tutsaklara saldırılar devam ediyor.

"Darbe"nin ardından Bolu F Tipi Cezaevinden Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevine sevk edilen tutsaklar, cezaevine girişte darp ve çıplak aramaya maruz kaldılar.

Gardiyanlar slogan atılması ve kapı dövme eylemlerini bahane ederek tutsaklara saldırıp, sayımları işkenceye çeviriyor. Gardiyanlar, sürekli olarak tutsakları darp etme girişiminde bulunuyor.

Sayım nedeniyle TKEP/L tutsağı Baki Yaş ve Rizgari davası tutsağı Nadir Kalkan'ın birlikte kaldığı hücreye giren gardiyanlar, Nadir Kalkan'ın elinin cebinde olmasını gerekçe göstererek tutsaklara saldırdı. Saldırı sonrası tutsakların vücudunda morluklar oluştu. Saldırıya direk maruz kalan Nadir Kalkan üzerinden 4 gün geçmesine rağmen hala revire bile çıkarılmış değil.

Cezaevinde her türlü faaliyet, spor hakkı ve sohbet hakkı OHAL gerekçe gösterilerek durdurulmuş durumda.

Bakırköy Zindanında Saldırı Tehditleri

Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde bulunan Elif Vural Yaş, cezaevindeki 30 kadın tutsağın Silivri Cezaevine sürgün edilmesi sırasında slogan attıkları ve kapıları dövdükleri için 1.müdür tarafından tehditlere maruz kaldıklarını söyledi.

Cezaevi 1.müdürü Nedim Elbistan'ın kendilerine "*Göstereceğim size, 'siyasi tutsak' mısınız yoksa terörist mi"* dediğini, sonra gardiyanlara "bunları tek tek hücrelere koyun" diye talimat verdiğini, kendilerinin de "*bekliyoruz*" diye cevapladıklarını; ama daha sonrasında gelen-giden olmadığını bildirdi.

Elif Vural Yaş, bu müdürün adının daha önce Bergama Cezaevi'nde tutsaklara yapılan saldırılarda da geçtiğini ve bu tehdit ve hakaretlerinden dolayı hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

İsrail Zindanlarında Açlık Grevi

On dört buçuk yıl esirliğin ardından serbest bırakılacakken hakkında "idari tutukluluk" kararı çıkan FHKC Hapishane Kolu liderlerinden Bilal Kayed ile birlikte birçok Filistinli tutsak 15 Haziran'da açlık grevine başladı. 300'ü aşkın Filistinli tutsak, İsrail hapishanelerindeki insanlık dışı koşullar ve uygulamaları protesto etmek için açlık grevindeydi. Tutsaklığı sona erdiği sırada alıkoyulan Bilal Kayed'le birlikte 100 tutsak daha açlık grevine başlamıştı.

İsrail, idari tutukluluk uygulamasıyla, gizli tuttuğu bilgilere dayanarak hiçbir suçlama ya da duruşma olmaksızın Filistinli tutsakları 1 ila 6 ay arasında alıkoyabiliyor.

FHKC'nin tutsak lideri Ahmad Saadat da, Bilal Kayed ile dayanışma amacıyla başlattığı açlık grevi nedeniyle hücre cezasına çarptırılırken, 31 yıldır Fransız hapishanelerinde tutsak olan Lübnanlı enternasyonalist devrimci Georges Abdullah da dayanışma için 3 günlük açlık grevine başladığını duyurdu.

Bilal Kayed'in sağlığının ciddi anlamda bozulduğu, görme yetisini saatlerce kaybettiği ve dayanılmaz fiziksel acılar içinde olsa dahi tıbbi müdahale görmeyi reddettiği haberleri alındı. Bilal Kayed, Filistin halkına gönderdiği mektupta *"Bugün burada, zalim işgalciye karşı direnişimin ilk aşamasını tamamlıyorum. Direnişimin ikinci aşamasında ilan ediyorum ki, tüm politik yapıları ve arka planı ile hepimiz, kolektif olarak, zindanların içinde ve dışında ulusal mücadele perspektifi yönünde direniyoruz*." dedi. Kayed, hastanede, yatağa zincirlenmiş halde tutuluyor.

Milletvekili Halide Cerar da Kayed'in tutukluluğu sürdüğü müddetçe FHKC'li tüm tutukluların açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

İsrail'in Filistinli tutuklulara karşı uygulamalarını ağırlaştırdığını aktaran Cerrar, "*Filistinli tutuklular tek kişilik hücrelere konuluyor ve aile ziyaretlerine izin vermiyor. Tutuklulara yardım etmek amacıyla dışarıdan bazı etkinlikler var ve söz konusu tutuklular için hem halk hem de resmi makamlar acilen harekete geçmelidir*" dedi.

Filistin Başbakanı Rami el Hamdallah da "*Filistinli tüm tutuklular serbest bırakılmadığı müddetçe Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas ve hükümetimiz, İsrail ile hiçbir barış anlaşmasını yapmayacak*" dedi.

"Bir Halkı Tekrar Esaret Koşullarına Döndüremezsiniz"

Qamışlo'da yaşanan katliamın ardından 30 Temmuz günü patlama yerini ziyaret eden Leninist savaşçılar incelemelerde bulundu, taziye ve desteklerini sundular.

"Katliamda tamamen siviller hedef alınmıştır. Patlama noktasında hiçbir askeri-siyasi kurum bulunmamaktadır" diyen leninistler, sosyal medya üzerinden "*Qamişlo Kuzey Suriye Federasyonu'nun başkenti yani Rojava halkının özgürlük mücadelesinin kalbidir. Hedef alınan Rojava iradesidir. Halk yitirdiğimiz canlarımıza yalnızca yas tutmuyor, bugün patlama yerinde, o yıkıntının içinde birliği ve öfkeyi bir kez daha gördük. Yaralarımızı sararken birliğimizi ve gücümüzü arttırıyoruz. Yüz yıllardır esareti yaşamış bir halkı, zaferini pekiştirdiği bugünlerden tekrar o esaret koşullarına kimse geri döndüremez.*

Rojava Devrimi Kazanacak! Kürt Halkı Yalnız Değildir!" açıklaması yaptılar

Samandağ'da Sözlü Irkçı Saldırı

Hatay'ın Samandağ ilçesindeki devlet hastanesinde meydana gelen sözlü ırkçı saldırıya karşı, Mücadele Birliği bir bildiri yayınladı. Yayınlanan bildiri şöyle:

Geçtiğimiz günlerde Samandağ Devlet Hastanesine giden hasta, rahatsızlığını daha iyi ifade edebilmek için anadili olan Arapçayla konuştu.B u sırada doktorun yanında çalışan kişi "Burası Türkiye, burada Türkçe konuşacaksın" şeklinde ırkçı söylemde bulunmuştur. Bizler bu sözlü saldırılara yabancı değiliz. Çünkü bu saldırılar ilk değil.V e bizler bu saldırılara karşı koymazsak son da olmayacak.

Bugün bu saldırılar sadece sözlü ve basit görünebilir, ama devletin ırkçılığı, milliyetçiliği daha fazla arttırdığı ve faşist güruhunu sokağa saldığı bu dönemlerde,saldırılar daha sert ve yaygın olacaktır. Bu yüzden bugünlerde yaşadığımız ırkçı saldırılara mezhep ayrımı göstermeden birlikte tepki göstermeliyiz. Bizler ancak böyle özgürlüğümüzü kazanabiliriz. Çünkü bu saldırı sadece o kişiye değil, Arap-Kürt-Ermeni-Hristiyan tüm ezilenlere yapılan saldırıdır.

Bu sözlü saldırıya uğrayan aile nezdinde Arap-Kürt-Türk-Ermeni-Hristiyan tüm ezilen halkların yanındayız. Ve bu tip saldırılara karşı her zaman ayakta olacağız.

FAŞİZME KARŞI YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

MÜCADELE BİRLİĞİ ANTAKYA

"MİLLİ MUTABAKAT" YA DA KARŞI-DEVRİM CEPHESİ

Taylan Işık

Bastırılan askeri darbe girişiminden sonra ortaya çıkan gelişmeler, sermaye sınıfının asıl derdinin iki ülkenin birleşik devrimine karşı "milli mutabakat"ı sağlamak; yani birleşmiş bir karşı-devrim cephesini örgütlemek olduğu net biçimde ortaya çıktı.

Sözü dolandırmadan, bu cephenin kimlerden oluştuğuna bakalım: Dinci faşist iktidarın partisi olarak AKP, faşist parti MHP ve gericilikte, sosyal şovenizmde ilk iki partiyle yarış halindeki CHP.

Sermaye sınıfı, askeri darbe girişimini ve bu girişimin bastırılmasından sonra ortaya çıkan koşulları bu cephenin, burjuva partiler arasında "milli mutabakat"ın sağlanmasının zemini olarak değerlendirdi.

Darbe girişimi, sermaye sınıfının kendi içindeki çatışmanın ürünü olmakla birlikte, sermaye sınıfına, uzun yıllardır özlemini çektiği bu mutabakatı gerçekleştirebilmenin ortamını sağladı. İki ülkenin birleşik devrimine karşı "milli mutabakat" ya da karşı-devrim cephesinin örülmesine yönelik ilk adım, görünenin aksine, AKP'den değil, CHP'den geldi.

Darbe girişimini bahane ederek sokakları sol/devrimci güçlerin elinden alıp dinci faşist çetelerin eline vermek için devletin tüm olanaklarını ve para gücünü harekete geçiren dinci faşist iktidar ancak sınırlı bir kitleyi harekete geçirebildi.

Bu amaca yönelik ilk etkili adım ise, CHP'den geldi. CHP, henüz darbenin dumanı havada tütüyorken Taksim'de miting kararı aldı. Taksim'i devrimci/sol güçlerin gösterilerine silah gücüyle kapatan dinci faşist iktidar, CHP'nin bu adımına balıklama atladı ve kendisinin de Taksim'de olacağını açıkladı.

Kendilerini sol/sosyalist sayan ahmaklar topluluğunun desteğiyle CHP-AKP işbirliğinde Taksim, gericiliğin kucağına bırakıldı. Miting sonrası gerici faşist kalemlerin sevinci, bu mitingin gerçek anlam ve rolü hakkında iyi bir fikir vermeye yetti. RTE, Kılıçdaroğlu'na ve onun şahsında mitinge katılanları "tebrik edip" teşekkürlerini sundu. Üzerlerine örtükleri pek ince "sosyalizm şalı" altından gizli CHP'lilikleri her taraftan görülen sol/sosyalist tayfa bu tebrik ve teşekkürden mutlu olmalıydı. Ne de olsa "Cumhurbaşkanı"nın iltifatlarına mazhar olmuşlardı.

Ahmaklar takımı, CHP'nin AKP'yle birlikte Taksim'de miting yapmasını "demokrasi"yle ilişkilendirdi. Gerçek tam tersiydi. Gerici güçlerin, tüm faşist güçlerin Taksim'e çıkması, ilerici, sol, sosyalist, devrimci güçlere karşı bir meydan okumaydı.

Bundan sonrası sokak soytarılarına özgü bir komediydi. RTE, Kılıçdaroğlu'nun bu iyiliğini, Kılıçdaroğlu'nun önüne sosa batırılmış bir kemik atarak ödüllendirdi. Mitingden hemen sonra "Saray"a davet etti ve bir zamanlar üzerine bir ton polemik yürüttüğü "saray" tuvaletinde belki de hoşça vakit geçirmesine izin verdi. RTE, sindirime iyi gelir diye olacak, yağlı kemikten sonra, hakaret davalarını geri çektiğini ilan etti. Kılıçdaroğlu'nun ağzı kulaklarındaydı.

Bu tablo ancak alaycı bir ifadeyle tamamlanabilirdi; RTE fırsatı kaçırmadı ve Kılıçdaroğlu'nun kulağına şu sihirli sözleri fısıldadı: "TRT'ye çıkarılmadığınızı bilmiyordum."

RTE, BinAli Yıldırım, Bahçeli Devlet ve Kılıçdaroğlu birlikteydiler. Üç saate yakın görüştüler ve "terör örgütleri"ne karşı mücadelede anlayış birliği içinde olduklarını ilan ettiler. "Terör Örgütleri" dedikleri, kuşkusuz, devrimci örgütler ve devrimin kendisiydi. "Mutabakat" devrime karşıydı. Peki, HDP'nin bu mutabakatın dışında bırakıldığı için hayıflanmasına ne demeli?

RTE ve BinAli'nin arkasında dinci faşist kitle; Bahçeli Devlet'in arkasında MHP'li faşist tosuncuklar vardı. Peki ya Kılıçdaroğlu'nun? Onun da arkasında Taksim'e çıkan, kendilerini hala sol/sosyalist sanan gizli CHP'liler vardı. "Milli Mutabakat"ın pembe tonu onlardan geliyordu. Sorun, RTE'nin "sucuk-salamsosis" politikasıyla bunları "milli mutabakat"ın yanında tutma basiretini gösterip göstermeyeceğinde! Bunu da zamanla göreceğiz.

Böylece şu sonuca varmış durumdayız: Birleşik devrim, birleşmiş bir karşı-devrim yaratarak ilerliyor.

Birleşik devrim açısından sorun, gizli CHP'liler kamburundan kurtulmaktır. Emekçi sınıflar, Kürt halkı, Aleviler ve devrimci gençlik bu kamburdan kurtulmak zorundadır. Birleşik devrimin ilerleme hızı, bu kamburdan kurtulmaya bağlı.

"Her Gün Alanlardayız"

4 Ağustos günü saat 19.30'da Sarıgazi Demokrasi Caddesinde HDP'nin çağrısıyla Sarıgazi halkı sokaktaydı.

Demokrasi Caddesinde "Darbelere Karşı Özgürlük! Barış İçin İmralı Tecritine Son" şiarıyla toplanan kitle, ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulundu. Ardından oturma eylemine geçilerek basın açıklaması okundu.

İstanbul HDP eşbaşkanı Aysel Güzel söz alarak "İmralı başta olmak üzeri tüm zindanlardaki devrimci tutsaklara özgürlük" dedi. Aysel Güzel sözü sonra HDP Milletvekili Hüda Kaya'ya verdi. Kaya, "Darbeye çözüm OHAL değil. Demokrasi barıştır"dedi.

Asrın Hukuk Bürosundan Öcalan'ın avukatı söz aldı ve 2000'den beri Öcalan'la görüştürülmediklerini söyledi. 2014'den itibaren de ailesi ile görüştürülmediğini aktardı. Oturma eylemi devam ederken, HDP her gün alanlarda olacaklarını ilan etti. 5 Ağustos günü Kartal meydanında, 6 Ağustos günü de 19.30'da Kadıköy'de olacaklarını söyledi.

Kitle "Biji Berxedane YPG", "Kürdistan'da Düşene Dövüşene Bin Selam" sloganları ile dağıldı.

"Biz Kazanacağız"

Gazi Mahallesinde Mücadele Birliği okurları, süreç ile ilgili İsmet Paşa Caddesi'ne "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak"; Sekizevler'deki ilkokula "Ne Darbe Ve Saray Yaşasın Halk İktidarı" ve Barajyolu'nda "Davamız Haklı Düşman Yenilecek Biz Kazanacağız Stalin" yazılı pankartlar astılar.

Hadım Cezası Suçu Engelleyemeyecek

Uzun dönemdir tartışmalara konu olan cinsel saldırı suçlarında kimyasal hadım Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelikle yürürlüğe girdi.

Yönetmeliğe göre cinsel saldırı suçundan hüküm giyenler, ya cezanın infazı sırasında ya da koşullu salıverildikleri dönemde "tedavi edilecek". Cinsel saldırı suçlusuna uygulanacak yaptırımlar yönetmeliğe göre şöyle:

İlaçla ya da ilaçsız cinsel isteği azaltma, tedavi amaçlı programlara katılma, suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesinde ikamet etmenin yasaklanması ve çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmanın yasaklanması.

"Tedavi ve iyileştirme çalışmaları"na katılmayanlara ilk etapta uyarıda bulunulacak. Uyarıya karşın, yükümlülüklerini yerine getirmeyen hükümlülerden, cezaevlerinde bulunanlara disiplin cezası uygulanacak.

Bu durum, koşullu salıverme kararlarında da etkili olacak. Söz konusu suçlardan mahkûm olanlar hâkim kararı ile cezaevindeyken veya şartlı salıverildiği takdirde denetim süresi içinde testosteron tedavisine tabi tutulabilecek. Suçun tekrarı halinde kimyasal hadım işlemi zorunlu olacak.

Hadım, kanunla karara bağlanmamış olmasına rağmen uygulamanın yönetmelikle cezai yaptırım olarak düzenlenmesi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Anayasa'yla koruma altın alınmış olan kişi dokunulmazlığı, yaşam hakkı ve işkence yasağı gibi yasakları ihlal eden bu ağır cezanın bir yönetmelikle düzenlenmesi de ayrıca Anayasa'ya aykırıdır.

Hadım cezası ile saldırı suçu önlenemeyecektir. Cinsel saldırı suçlarında esas neden cinsel dürtüler, hormonal bozukluklar ve hastalıklar değildir. Toplumun yüzyıllardan bu yana sürdürdüğü erkek egemen bakış açısı ve bu bakış açısının sürmesinden çıkar sağlayanlardır. Adalet Bakanlığı toplumsal sorunu çözmek yerine insan haklarına aykırı cezalar getirmektedir. Bu yönetmelikle cinsel saldırı suçluları için ilaçla veya ilaçsız olarak cinsel dürtünün ve isteğin azaltılmasını veya yok edilmesini sağlayan "tedavi" vereceğini ve yönetmeliğe göre bu "tedaviler" kişinin iradesi dışında zorunlu olarak da yapılabileceğini belirtiliyor. Ancak bunun suçun işlenmeden önce nasıl yapılacağı merak konusu. Zira bu halde suç işlemeyen birine yönelinecek, insan haklarına aykırı bir durum oluşturacaktır. Suç işlendikten sonra da bu "tedavinin" yapılması yine anayasa ve insan haklarına aykırı olmakla birlikte suçu önleme gibi bir işlevi de olmayacak.

Aslında, 10-12 yaşlarındaki kız çocuklarının 60 yaşındaki adamlara satıldığı bir ülkede, tecavüzün hormonal durumdan kaynaklı normal bir davranış türü, karşı gelinemez bir durum olarak algılanıp çözümsüz kaldığı ülkede, ama genel olarak herkesin herkesi kontrol ettiği bir ülkede, töre cinayetlerini ortadan kaldırıp toplumun belleğini onarmak yerine, sorunu yalnızca hormonlarda görmek, her suç ile mağduru yanlış arenada tartışmaya ve yanlış sonuçlar çıkarmaya devam edecektir.

Bu yasayla amaç mağduru korumak mı, yoksa gerçekten tecavüz suçunu meşrulaştırmak mıdır, insan bilemiyor doğrusu. Kaldı ki, hukuki süreçler henüz doğru düzgün uygulanmıyorken, sanki sorunun çözümü tükenmişçesine, direk böyle bir tasarının hayata geçirilmesi, soruna kafa yormak değil, sorunu başından savmaktan başka bir çaba değildir.

"Teslim Olmayacağız"

29 Temmuz Cuma günü saat 18.00'da Gündoğdu Meydanı'nda HDP'nin çağrısıyla "Darbelere Hayır Acil Demokrasi" mitingi gerçekleştirildi. Mitingde sık sık "Biji Serok Apo", "Be Serok Jiyan Nabe" sloganları atıldı. Mitinge HDP'li Milletvekilleri Mizgin Irgat, Müslüm Doğan, Ertuğrul Kürkçü ve HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş katıldı.

Miting'de Emek ve Demokrasi Güçleri Adına da basın açıklaması okundu. Okunan basın metninde sosyal medyada yayınlanan işkence görüntülerinden rahatsız olunduğu belirtilirken "*Halkımıza dayatılan darbe - sivil dikta ikilemine razı olmayacağız. Ne darbelere teslim olacağız, ne de bu girişime yaslanarak kirli iktidar planlarını hayata geçirmek isteyenlere müsaade edeceğiz*" denildi.

Selahattin Demirtaş yaptığı konuşmada darbeyi oluşturan en büyük etmenin demokrasi eksikliği olduğunu belirtirken, "*Darbe girişimi utanılacak bir iştir, gurur duyulacak bir iş değildir*" dedi. Devletin bir partinin malı olarak görüldüğünü söyleyen Demirtaş, "Geçmişte iktidara gelen partiler aynı anlayışla devleti ele geçirmişti, AKP başa geldiğinde de aynı anlayışla hareket etti. Devlet dediğimiz aygıt ele geçirilecek bir aygıt değildir. Devlet bizlerin aramızda para toplayarak tuttuğumuz hizmetçidir" dedi. Her türlü darbeye karşı olduğunu belirten Demirtaş acil demokrasi çağrısı yaptı.

Miting Demirtaş'ın konuşmasının ardından son bulurken, alandan sloganlarla çıkan kitlenin önü polis tarafından kesildi. Slogan atılmaya devam edildiği taktirde saldıracağını söyleyen polise karşı kitle "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganıyla karşılık verdi. HDP yöneticilerinin ve İHD'nin araya girmesi sonucu polis geri çekildi ve eylem alkışlarla sonlandırıldı.

Telefon Kullanmanın Cezası İşkence İle Ölüm

17 yaşındaki Amine Demirtaş, tüyler ürpertici bir cinayete kurban gitti. Bir süredir çok fazla kadın cinayeti haberi duyuyorduk. Duysak da son dönemin gelişmelerine kıyasla gündemde pek yer bulmuyordu. Ama Amine'nin katledilişi, en duyarsız, en umursamazları bile dehşetle ürpertecek düzeydeydi. Amine, öz ağabeyi tarafından işkence edilerek öldürüldü.

"Suçu" bir telefonu olması ve o telefonun şifresini ağabeyine vermeyişi idi Amine'nin. Batman'da yaşıyordu ve birileri ağabeyini "kardeşine sahip çık, başına bela açacak" diye "uyarmış"tı. "Amine'yi dövmeyene kadar akşamları gözüme uyku girmiyor" diyen ağabey, birkaç gün eve gelmeyen kızkardeşini eve geldiğinde "döveceğim" diye eve soktu. Olaya tanık olan küçük kardeşi ağabeyinin Amine'den telefonunu istediğini, aldıktan sonra da şifresini sorduğunu anlatıyor. Şifreyi vermediğinde vahşet yaşanmaya başlıyor.

Önce sopa ve demir çubuklarla dövüyor ağabey Kasım Demirtaş. Ardından küçük kardeşinden istediği suyu kızkardeşinin üzerine dökerken, anne, baba ve küçük kardeşi olayı izliyor. Anne bahçeye çıktığında da mutfaktan aldığı ucu açık kabloyla bacaklarına elektrik veriyor.

Amine bayıldıktan sonra yeniden üzerine su döküyor ayılmayınca annesi ve eşinin yardımıyla giysilerini değiştirip ambulans çağırıyor. Ambulans ise Amine'nin öldüğünü söylüyor. Polise itiraf eden ağabey, "bizden habersiz telefon kullanıyordu" diye açıklıyor kardeşinin suçunu.

Ağabey ve baba tutuklandı, anne ve yengesi adli kontrolle serbest bırakıldı. Çocuk yaştaki bir kadın daha katledilenler listesine adını yazdırırken, böylesi dehşet verici bir cinayete kurban gidebilmek için kadınların işledikleri "askılı giymişti", "gülümsedi", "beni terketti", "beni reddetti" gibi suçlamalara yenisi eklenmiş oldu: "Telefonu vardı."

Batmanlı kadınlar ise, kardeşi tarafından katledilen Amine için, her yeri O'nun resimleriyle donattı.

Aleviler Kesin Zafer İçin Saflara

Türkiye ve Kürdistan'da yoğun geçen iç savaşın vardığı noktada devlet aygıtı çözülmüş durumda. Pastayı paylaşamayan sermaye gruplarının ellerinde hallaç pamuğu gibi yere serilmeden ve emekçilerden öldürücü darbeleri gelmeden önce hızla toparlanabilmek için çabalıyor.

Son zamanlarda Taksim Meydanına yönelik onca hazırlık, ücretsiz otobüsler, Cumhurbaşkanı'nın ağzından sokaklara yapılan çağrılara rağmen bir avuç kalan gericiler, milyonlarca emekçinin yarattığı Taksim Ayaklanması'nın üzerine çıkabilmiş değil. İstediklerini başaramamış ve bunun için can simidi CHP'ye koşmuştu.

Kızıl Meydanı yeşil meydana çevirmek için büyük gövde gösterilerine ihtiyaç duyuyor ama, ağzı açılmış balon gibi havaları gitgide sönüyor.

Gezi denildiğinde akla gelen şeylerin belleğimizde başka şeyler çağrıştırmasını istiyor faşist devlet. Ve bunun için sistemli şekilde uğraş veriyor. Örneğin; Boğaz Köprüsü ayaklanmaya akan on binlerce emekçinin, her türlü baskı ve zora rağmen adım adım ilerlediği fotoğrafın yerine erlerin linç edildiği, gerici, ırkçı, faşist söylemlerle sokağa çıkan güruhlarla özdeşleşsin istiyorlar, bu yüzden ismini bile değiştirdiler... Kocaaa Boğaz Köprüsünün ismini. Örneğin çadır kurmaya kalkıyorlar, ite kaka bu kadar yapılıyor. Örneğin AKM'ye, devrimin simgeleri ile Gezi'de donattığımız binaya, kendi pankartlarıyla doldurmaları... Tencere tavalarımızın yerini araba kornaları, devrim marşları çalan sahnelerimizin yerini, gericilerin devasa sahneleri aldı. Hem de Gezi Parkı'nın eteklerinde. Ve daha birçok karşılaştırma yapılabilir. Taşıma suyuyla bu kadar değirmen döndürebilirler ancak. Onlar da biliyor, varlık yokluk meselesi olduğunun farkındalar. Hem de maalesef birçok devrim güçlerinden daha da farkındalar, verdikleri iktidar mücadelesinin ne denli hayati olduğunun... Boşuna söylemiyoruz iktidar dışında her şey hiçbir şey diye. İktidarı alamadığımız için Gezi'den beri onca katliam yaşamadık mı...

Alevilerin, hümanist bakış açışından sıyrılıp kendi geleceğini milyonlarca emekçinin geleceğine bağlayarak devrim için mücadele etmeleri gerekiyor. Gezi'de ölümsüzleşenlerimiz sadece Alevi değillerdi, aynı zamanda yoksul emekçi çocuklarıydı. Çocuklarımızı yetiştirirken mazlumun yanında olmayı öğrettik, hak yememeyi öğrettik, bilime açık olduk, sorguladık. Olanaklarımız ölçüsünde okuttuk çocuklarımızı. Düşmanın bile mertini istedik. Ama acımasız sömürü çarkı zincirlerimize bir yenisini katıp, bizi, kendi ve çocuklarımızın canını almakla korkutup sindirmeye çalıştı. Hemen yanıbaşımızda Ezidilere yapılanları gördük. Kürtler daha örgütlü ve savaşa hazırdı, ama Ezidiler... Erkek ve çocukları kafalarını keserek öldürdüler, sağ kalanlar Şengal dağlarında aç susuz kırılıp gittiler. En çok eziyeti kadınlar çekti. 4 seneyi aşkın süre pek çok Ezidi kadın IŞİD'li canilerin tecavüzüne maruz kaldı, katillerinin çocuklarını doğurdu yıllarca. Tek çareleri vardı, yaşayabilmek için ellerinde silah, savaşa yön vermek, diğeri yaşamak değildi zaten... Yanıbaşımızda bu tecrübeler varken hala başımıza gelmesini bekleyemeyiz. Hümanist düşünceler, bu eli kanlı canilerin ekmeklerine yağ sürüyor. Ellerinde satırları öldürmeye gelenlere insanlıktan bahsedemeyiz. Hak edene hak ettiğini vermeliyiz. Bu sistem artık tarihin çöplüğüne gitmeyi hak ediyor.

Karşımızda insan kesmeyi marifet sayan gericiler varken ve en küçük fırsatta bile Alevi mahallelerine girmeye çalışırlarken rahat uyku haram bize. Darbe sonrası bahane ile dinci gerici güruhu Alevi mahallelerine yönlendirmeye çalışıyor. Pastadan pay kapmaya çalışanların kavgasında Alevilerin yararına bir şey yok. Darbe bastırıldı, devlet tekrar işler hale gelebilirse Alevilere, komünistlere, Kürtlere, işçi ve emekçilere kan kusturacak. CHP gibi bu düzenin bekası için her şeyi yapabilen faşist bir partiden bağlarınızı kurtarın ve gerçek yüzlerini teşhir edin. Devrim güçleri ile birlikte savaşmadan ne kendimizin ne de sevdiklerimizin yaşamlarını kurtarabiliriz.

Yapmamız gereken şey açık. Dinci faşistlerin saldırılarını beklemek ve savunma halinde olmak, bize anlık nefes aldırır ama kesin çözüm olmaz. Mümkün olan her yerde saldırıyı biz yapmalıyız. Malatya'da ilk eylemlerinde Alevilere yöneldi gerici faşistler. Bu bize ders olmalı. Mahallelerimizi, okullarımızı dinci faşistlerden temizlemeliyiz.

Gezi Ayaklanmasının üzerinden 3 sene geçti. Bunca acıyı, katliamı, ayaklanmayı doğru değerlendiremeyen, devrim cephesinin payı büyük. Şimdi yapacağımız, tüm çalışmayı iktidara giden yolda araç olarak kullanmaktır. Düşmanı yenip iktidarı alacağımız o kızıl güne kadar durmadan vurmalı, ölümcül darbelerle toparlanmasını engellemeliyiz.

Bu yüzyılın evlatları devrim yolunda düşüyor, dövüşüyor. Yitirilen tüm devrim savaşçıları cüretle ileri atıldılar ve bayraklaşanlar oldu. Bu zor dönemeçte devrim tüm yaralarımıza merhem olacak, her şey emeğin olacak ve bize her şeyi vaadeden devrim elbette her şeyimizi istiyor. Canımızı, hatta sevdiklerimizin canlarını. Bu savaşta afallayan yok olup gidecektir. Devrim için ileri!

Bir Mücadele Birliği Okuru

"Sesimizi Daha Fazla Yükseltmeliyiz"

15 Temmuz'da gerçekleşen darbenin ardından gelişen süreçte Okmeydanı'nda yaşananları ve mahalleye yönelik devletin riskli bölge ilanını mahalleden bir esnafla değerlendirdik.

15 Temmuz'da bu topraklarda bir darbe gerçekleşti. Egemen sınıfın iki grubu arasındaki çatışmada bir taraf diğerine üstünlük sağladı ve bu üstünlük emekçiler için de açık bir savaş ilanıydı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu topraklarda uzun zamandan beridir işçilere, emekçilere, Kürt halkına yönelik bir savaş devlet eliyle sürdürülüyor. Kürdistan'ın bir çok ilçesi tankla, topla yıkıma uğramış durumda. Batı tarafında ise yoğun baskılarla emekçiler, devrimciler sindirilmeye çalışılıyor. Ben uzun zamandan beridir Okmeydanı'nda esnaflık yapan biriyim ve burası her zaman devletin hedefinde olan bir yer. Ama son süreçte buraya yönelik baskılar daha da artmış durumda. Polisin akreplerle mahalleyi terörize etmesi, operasyonlarla devrimcilerin tutuklanması bunlardan birkaçı.

Darbenin ardından sokağa çıkan faşist güruh birçok yerde Alevilerin, Kürtlerin yoğunlukta yaşadığı mahallelere polis koruması altında yönlendirildi ve bunun olduğu yerlerde mahalle halkı sokaklara inerek mahallesini savundu. Burada bu yaşandı mı?

Okmeydanı'nda mahallemize yönelik faşistlerin bir yönelimi oldu. Fakat bu polis koruması altında gerçekleşmedi. Bu yaşandığında çok kalabalık olmamakla birlikte, mahalle sakinleri ve mahallenin devrimcileri sokağa inerek faşistlere müdahele etti ve onları buradan kovdu.

Bu savaş egemen sınıfın iki kliği arasındaki bir çatışma. Bu çatışmayı kim kazanırsa kazansın sonuç emekçiler için aynı olacak, yıkım, sömürü ve baskı. Bundan ötürü emekçilerin cephesinin kurulması yönünde çağrılar yapıyoruz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Öncelikle çağrınızın çok yerinde olduğunu düşünüyorum. Çünkü darbeciler kazansaydı Kürdistan'da, Türkiye'de çok yoğun katliamlara girişeceklerdi. Fakat bu çatışmadan şimdiki hükümet galip geldi. Fakat bu gerici-faşist iktidarın da Kürt halkına yaptıklarını görüyoruz. Bu yüzden biz ancak devrimcilerle birlikte mücadele ederek kurtulabiliriz. Ben Amedli biri olarak senelerce Kürdistan'da TC faşizmi altında yaşadım. Ailem, akrabalarım bütün halkım çok ezildik, çok baskı gördük. Bu baskılar yetmezmiş gibi Kürt halkının gericileştirilmesi için devlet Amed başta olmak üzere birçok bölgeye dini-gerici imamları yönlendirerek Kürt halkını gericileştirmek için uğraşıyor. Buna karşı daha fazla mücadele etmemzi gerekiyor, ayrıca gencecik insanlarımızı katlediyorlar, gözaltılarda kaybediyorlar. En son Hurşit Külter kaybedildi. Buna karşı da sesimizi daha fazla yükseltmeliyiz.

Geçtiğimiz haftalarda belediyenin Okmeydanı için riskli bölge ilanında bulunduğu haberleri geldi. Okmeydanı halkı bu konuda neler yapıyor, biraz bilgi verir misiniz?

Devlet buradaki örgütlü yapının dağıtılması için elinden geleni yapıyor. En son geçen süreçte Beyoğlu'nun birçok mahallesi riskli alan ilan edildi. Okmeydanı da bunlardan biri. Okmeydanı Çevre Koruma Derneği konuyla ilgili daha önceden verilen kararlara itiraz etmişti ve karar mahkeme tarafından iptal edilmişti. Bu konuda derneğimiz faaliyet sürdürüyor. Fakat bu da yeterli değil yarın bir gün kepçeler mahalleyi yıkmaya geldiğinde bunun için geç kalmış olabiliriz.

Bize zamanınızı ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Asıl ben teşekkür ederim. Umarım verilen emekler boşa çıkmaz ve umut ettiğimiz güzel günlere ulaşırız.İyi çalışmalar.

Teşekkürler. İyi günler.

İnşaat İşçileri Arabistan'da Hala Rehin

Geçtiğimiz aylarda, Suudi Arabistan'daki göçmen işçileri anlatmıştık... Aylardır ücretlerini alamayan, pasaportlarına el konulmuş ve insanlıkdışı koşullarda çalışan Türkiyeli inşaat işçileri... İnşaat İşçileri Sendikası İstanbul'da konu ile ilgili eylem yaparken haber gelmiş, işçiler koşullarının düzeltileceğine söz verildiğini ve yemek getirildiğini söylemişti. Ancak aradan aylar geçmesine karşın işçilerin durumunda bir değişiklik yok.

İnşaat İş Sendikası, 9 Ağustos günü Suudi Arabistan Konsolosluğu önünde eylem yaparak, DSG Yapı Firması tarafından 7 işçiye 13 aydır bir ödeme yapılmadığı gibi haklarını arayan işçilerin pasaportuna el koyarak rehin tutulduklarını söyledi.

Basın açıklamasında "*Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da DSG Yapı Firması'na ait şantiyede çalışan 7 işçinin bize e-posta yoluyla gönderdiği haberde, firmanın sendikamıza vermiş olduğu sözü tutmadığını söylediler. Bundan iki ay önce bizimle kontak kuran işçiler 8 aydır maaşlarını alamadıklarını, aylar önce iş bıraktıklarını, bu süre zarfında kendilerine yemek dahi verilmediklerini bildirmişlerdi. Bizler bu konsolosluk binası önünde bir basın açıklaması yaparak inşaat işçilerinin yanında olduğumuzu göstermiştik*" denildi ve her koşulda işçilerin yanında oldukları vurgulandı.

KÖSTEBEĞİN İZLERİ

Umut Çakır

Devrim, dünya çapında, hemen sınırlar ötesinde ve bizzat bu topraklarda elde ettiği enerji ve prestijle kendi yolunu açıyor; düşmanlarını birbirine kırdırıyor ve onların zafiyetinden kendine güç devşiriyor; dev aynalarına yansıyan görüntülere aldanmadan ve karşı-devrimden kopardığı her taksitten sonra rehavete kapılmadan bir sonraki daha yüksek görev için hazırlanmaya başlıyor. Gerçek zafer gününe kadar kendine zafer naralarını yasaklayan devrim, neredeyse sessiz sedasız yoluna devam ederken, karşı-devrim cephesinde çarşı hala fena halde karışık.

Duru gökte çakan bir şimşek değildi 15 Temmuz. Son derece önemli bir dizi gelişimin ürünüydü ve kaçınılmaz hale gelmişti. Birkaç aydır neredeyse devletin bütün kurumları ikiye bölünmüş durumdaydı, bağıra bağıra gelen darbede herkes önceden tarafını az ya da çok belli etmişti. Dinci-faşist parti, darbe planlarını önceden bilmenin avantajını kullandı, kontrollü bir patlamayla hasarı en alt seviyede tutmak istedi.

Kuşkusuz, yaşananların bir tiyatrodan ibaret olduğunu söylemek, en başta onu kaçınılmaz kılan devrimi görmezden gelmek olurdu. Konunun bu yanına az ilerde değineceğiz, ama önce, yaşananların bir kontrollü patlama olabileceğine dair dayanak olan iki gerçeğin altını çizmek gerek. İkisi de, darbe gecesine ait üretilen hikayelerde gizlidir.

O gece Saraylının Marmaris'ten İstanbul'a seyahati, bize sunulan hikayenin en zayıf noktasıdır. Darbecilerin savaş uçakları tur atarken, RTE'nin uçağa binmesi ne akla-mantığa uygundur, çünkü bu durumda darbecilere en kolay hedef haline geliyor; ne de O'nun bilinen karakterine uyuyor, çünkü kendisi en kritik anlarda soluğu Fas'ta, Malezya'da almasıyla meşhurdur. Öyleyse, bu uçuş hikayesine hiç aldanmamak gerek. Yine o geceye dair anlatılan hikayeler, az çok tutarlı olabilmek adına, inanılması güç bir istihbarat ve de iletişim zafiyetine dayandırılıyor. Eğer bu zafiyetler gerçekten yaşanmış olsaydı, RTE MİT müsteşarını bir gün koltuğunda tutmazdı; başarısız bulduğundan değil, şüpheli bulduğundan hem de.

Kimi gerçekler ortaya çıktıkça, dinci-faşist parti ve yöneticilerinin darbeye karşı korkusuzca bayrak açtıklarına dair şişirme hikayelerin balonu sönecektir. Yine de, bir noktanın daha altını çizmeliyiz. Kontrollü patlama, dinci-faşist partinin beklentisinin çok ötesinde bir gürültü kopardı. Onlar, ordu içinde bu kadar darbe destekçisi çıkacağını beklemiyordu. Bu nedenle, Saray ve hükümeti paranoya ve korku bulutu sardı. Öyle ki, genelkurmaya ancak 18 gün sonra, yanında özel harekatçı polislerle ziyaret gerçekleştirmeye cesaret edebildiler.

Dış basının yazdıkları tabloyu tamamlıyor. ABD mali-sermayesinin yarı resmi yayın organı New York Times "hilekar ve sinsi bir oyun oynuyorlar" ifadelerine yer veren bir başyazı yayımladı. Almanya'nın en önemli strateji kuruluşu; Gülen için kanıt gösteremezler, çünkü ordu ve hükümetin kartlarını bu kadar açıp açmayacağı belli değil" diyordu.

Sanırız bu kadarı, yaşananların, hükümetin karşı-darbe planlarını hazırlayıp beklediği, hatta ortalığa salınan tasfiye listeleri ile kışkırttığı, fakat hasarın ve patlamanın beklentinin çok üstünde olması nedeniyle ipin ucunu kaçırdığı bir kontrollü patlama olduğuna dair görüşleri ciddiye almak gerektiğine kanıttır.

Sınıflar mücadelesi açısından, o gece neler yaşandığından çok, nedenler ve sonuçlar önemlidir. Darbenin nedenleri, yayının önceki sayılarında bir çok yazıya konu olmuştu. Esası teşkil eden neden, sermaye egemenliğinin hem içeride, hem de dışarıda giriştiği savaşta başarı kazanamamasıdır. İçerde yaşanan başarısızlık, henüz bir hezimet noktasına ulaşmadı fakat, Suriye'de sürdürülen vesayet savaşının hezimeti apaçıktı. Bu yüzden, dış politikada keskin bir U dönüşü gerçekleşti. Ama hiç bir bedel ödenmeden böyle köklü dönüşler yapılamıyor çünkü uluslararası arenada oynanan savaş oyunları, birilerinin Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne çıkarılmasıyla sonuçlanıyor. Ama ne saray, ne de TSK bu bedeli ödemeye hazırdı.

İşin gerçeği, emperyalistler, dış savaşta olduğu kadar, en şiddetli biçimlere varan iç savaşta da TC'nin tepetakla bir yenilgiye doğru koştuğunu görüyor; politik alanda esneklik bırakılmazsa, hezimetin kısa sürede geleceğini hesaplıyorlardı. AB ve ABD'nin bu yönlü uyarıları, Ankara'nın bürokrasi koridorlarında bambaşka yankılanıyordu. İç savaş ve IŞİD vesayetindeki dış savaşta hükümet o denli ileri gitmişti ki, en ufak bir esneme için bile, yapının kimi yerlerinden kırılması gerektiği açıktı. Bu kırılma nerede yaşanacaktı? Saray'da mı yoksa TSK'da mı? Darbeyi ve karşı-darbeyi kaçınılmaz hale getiren bu süreç, darbe sonrası olayları ve gelişmeleri de belirledi.

Bastırılmış olsa bile, bir dizi yenilginin ortaya çıkardığı darbe, bozgun ruh halini besliyor. Tasfiye edilen, gözaltında kimbilir neler yaşamış komutanların yerine getirilenler, şimdi emin olabilirler, başka yenilgilerin günah keçisi onlar olacak. Darbeye zemin hazırlayan nedenler güçlendikçe, yeni darbe girişimleri de kaçınılmaz olacaktır. Devletin kurumsal işleyişinde yaşanan dağılma ve paranoya, bu zemini her dakika yeniden güçlendiriyor.

TSK hiç bir dönem, böylesine aşağılanmamış, prestiji yerlerde sürünmemişti. Kışla önlerine polis arabaları, çöp kamyonlarıyla kurulan barikatlar, çarşı iznine çıkan erlere yapılan saldırılar, kışla önünde nöbet bekleyen ve her hareketlenmede asker oğullarını içeriden çıkaran ebeveynler... Tüm bunlar son derece militarist bir ideolojiyle yetişen orduda, kolay kapanmayan ağır yaralara neden olur.

İç savaşta sermayenin tek üstünlüğü, otoriteye saygınlık ve katı disiplin alışkanlıklarıyla yüksek ateş gücü barındıran silahlı birliklerdir ve bu güç, düzenli ordularda yoğunlaşmıştır. Şöyle de söyleyebiliriz: Bir iç savaş aygıtı olarak devletin çelik çekirdeği ordudur. Bu çekirdeğe eklenmiş diğer kurumlar, örneğin polis teşkilatı, ne kadar ağır silahla donatılsalar da, eriyen çekirdeğin boşluğunu dolduramaz. Bunu biz Cizre-Sur kent savaşlarında görmüştük. Karşı-devrim cephesi iç kapışmada en önemli silahlı kurumuna kendi eliyle ölümcül yaralar açtı. Türk tekelci sermaye egemenliği hiç bir dönem bu kadar zafiyet içinde görünmemişti.

Bu zafiyetin bir diğer ayağını, emperyalizmin tutumunda da görebiliriz. ABD, ama özellikle Almanya, kurban sunağında RTE'yi görmek istiyordu ve yaşadıkları hayal kırıklığını saklamaya gerek bile duymadılar. Şu an dinci-faşist parti, birkaç ay öncesinden daha yalnızdır. Bu açığını kapatmak için CHP'nin ipine ısrarla sarılması boşuna değildir.

Devrimci sınıflar, proletarya ve emekçi katmanlar, Kürt halkı ve Alevi toplumu, somut durumu yerinde tespit ettiler. Egemenlerin pompaladığı "demokrasi nöbetleri"ne itibar etmediler fakat bir araya gelip kendi güçlerini sınayabilecekleri her ortamı değerlendirdiler. CHP bu kalabalıkları, darmadağın olmuş sermaye egemenliğini tamir etmek için kullanıyor, ancak devrimci kitlelerin ruh hali bambaşka. Alevi kurumların, önceden ilan edilen açık bir toplantıda özsavunma meselesini masaya yatırmaları, emekçi sınıfların sahip olduğu özgüvene ve yüksek tehdit algısına çok iyi örnektir.

Kürt halkı da, bu süreçten alnının akıyla çıktı. Uzun zamandır görülmemiş kalabalıklar, Amed'i sarstı. Kürt halkı, bu süreçte yeniden harekete geçirdiği dev kitle gücünü, sonuç alıcı bir mücadeleye yöneltmekten çekinmeyecektir.

Devrim yolculuğu ilerledikçe, olayların geri dönüşsüz karakteri pekiştikçe, zaferin ilk taksitleri de görünmeye başladı. Mayıs ayında Davutoğlu hükümetinin azline neden olan devrim, ikinci taksitini TSK'nın prestij ve politik gücünü sıfırlayarak tahsil etti. Şimdi üçüncü taksit yoldadır. Köstebeğin kazdığı toprak izleri Saray'a doğru uzanıyor. Bu kez, milyonlarca kitlesiyle emekçi sınıflar devrededir.

Yıldırım: "Bi gün bizi yine kandırmışlar, ama öyle böyle değil..."

Resmi Gaste

Demokrasi Mitinglerinde adı sık sık geçen Haçlı Ordusu: "Biz de kandırıldık... Tanrı affetsin."

Resmi Gaste

FAŞİST DARBELER VE BASKILAR DEVRİMLE YOK EDİLEBİLİR

ARGEŞ SORAN

Darbeler görünüşte her ne kadar siyasi iktidara karşı olsa da, özsel olarak her darbe, artık burjuvazinin iktidarını tehdit eden kitlelerin devrimci hareketine karşıdır. Özsel olarak diyoruz, çünkü darbeye zemin oluşturan etkenler; iç ve dış konjonktür, burjuva sınıfın içindeki çıkar çatışmaları vs. göz ardı edilemez ama bütün bunları ikincil hale getiren etken, nihai olarak devrim ile karşı-devrim, burjuvazi ile proletarya ve ezilenler arasındaki savaşın seyridir, bunlar arasındaki güç dengesidir. Çünkü sınıflı toplumlarda gelişmelerin ana belirleyeni her zaman ezen ve ezilen sınıf arasındaki uzlaşmaz çelişki ve savaşımdır.

Burjuvazinin siyasi iktidar olan ve darbe ile siyasi iktidar olmayı hedefleyen kesimi arasındaki çelişki ve çatışma uzlaşmaz değildir. Bu çelişkinin varabileceği son nokta, bir bütün olarak burjuva toplumun yükselen devrim karşısında tehlikeye düştüğü andır. Bir dönem için çelişkinin ve çatışmanın dozunun sert olması bu gerçeği değiştirmez.

Faşizm, yaşananların özünün üzerini örterek, emekçilerin zihnini bulandırmak, bakışlarını muğlaklaştırmak, böylece emekçileri etkisi altına almak istiyor. Faşizm, yalan ve demagoji demektir. 12 Mart ve 12 Eylül askeri faşist darbelerinde olduğu gibi, 15 Temmuz darbe girişiminin asıl amacını bütün olanaklarıyla, propagandanın bütün kanallarıyla çarpıtıyor.

Darbelerin ve faşist baskının esas amacının kitlelerin devrimci hareketini ezmek olduğu gerçeğini gözler önüne sermek, Marksistlerin görevidir. Devrimci Marksizm, darbecilerin ve siyasi iktidarın yalan ve demagojilerini, manipüle ettiği gerçekleri, açıkça ortaya koyacaktır.

15 Temmuz Darbe girişiminin başarılı olup olmaması bir yana, darbenin asıl muhatabı, işçi sınıfı, emekçiler, Kürt halkı, Aleviler ve bir bütün olarak devrim güçleridir.

Askeri cunta eğer başarılı olsaydı, ilk elden uygulamaya koyacağı uygulamalar, bugünkünden farklı olmayacaktı. OHAL ilan edildi; işçilerin grevleri yasaklandı, biçimsel de olsa burjuvaziyi savaşta sınırlayan bütün hukuki belgeler (yasa, anayasa vb) rafa kaldırıldı. Siyasi iktidarın bütün devlet olanaklarıyla sokağa ve meydanlara döktüğü IŞİD kafalı gerici faşist kitle, Alevilere, sol-demokrat ilericilere, Kürt halkına saldırıyor. Kısacası siyasi iktidar, devrim güçlerine karşı yeni bir saldırı dalgası başlatıyor. Anlaşılan burjuvazi bu "bahaneyle" yıllardır belini büken iç savaşı kazanmak için elinden geleni ardına koymayacak. Bu amaçla, dinci-faşist iktidar, bütünlüklü saldırının bir parçası olarak gerici güruhu meydanlara döküp, konsolide etmeye çalışıyor. Bunun esas nedeni, yeni bir darbe girişimi değil, olsa olsa bir devrim ihtimali olabilir!

Askeri cunta eğer başarılı olsaydı, ilk elden uygulamaya koyacağı uygulamalar, bugünkünden farklı olmayacaktı. OHAL ilan edildi; işçilerin grevleri yasaklandı, biçimsel de olsa burjuvaziyi savaşta sınırlayan bütün hukuki belgeler (yasa, anayasa vb) rafa kaldırıldı. Siyasi iktidarın bütün devlet olanaklarıyla sokağa ve meydanlara döktüğü IŞİD kafalı gerici faşist kitle, Alevilere, sol-demokrat ilericilere, Kürt halkına saldırıyor.

Darbe girişiminden saatler sonra, "Topçu Kışlası" takıntısının hortlamasını bir de buradan okumak gerekir. Burjuvazi saldırılarını emekçi sınıfların önemli zaferlerinden birini elde ettiği bu alandan, Taksim-Kızıl Meydan'dan derinleştirmeyi planlıyor. Arkasına aldığını düşündüğü rüzgarla, "yüreğine derin yaralar açan" Gezi heyulasının intikamını almak istiyor. Birleşik devrimin simgesi olan Taksim'de yapmak istediği bu "ucube" ile burjuvazi, iç savaşta yeni bir konum elde etmek istiyor. Proletarya ve emekçiler buna karşı koymalıdır. Taksim'den vazgeçmemeliler. Ancak o zaman rüzgarı arkasına aldığını düşünen burjuvazinin hülyalı dünyasını çelikten yumruğuyla paramparça edebilir.

Son yaşananlar, emekçi sınıflarda "biz bu savaşı kazanabiliriz" iddiasını sağlamlaştırdı. Emekçi sınıflar, burjuvazinin göründüğü kadar güçlü olmadığını gördü. Burjuvazinin bir güç olduğu, ancak gelişen, ileriye giden bir güç değil, aksine emekçi sınıf karşısında gerileyen, içindeki sınıf çatışmalarıyla kendini tüketen bir güç olduğu ortaya çıktı. Leninist Parti yıllardır emekçi sınıfların burjuvaziyi alaşağı edebileceğini, bu savaşı zaferle sonuçlandırabileceğini savunurken, bu noktadan hareket etti. Ve tereddütsüz söylenebilir ki, yaşam bir kez daha Leninist Partinin iddiasında ne kadar haklı olduğunu gösterdi.

Oportünist sol çevreler, her süreçte olduğu gibi, darbe girişimi ve sonrası süreçte de, bu iddiaya ne denli uzak olduklarını kanıtladılar. "Başkalarını yanıltan ve başkalarını yanıltırken kendilerini de yanıltan (...) parlamenter basiret" olayları kavrama, buna uygun devrimci politika belirleme yeteneğinden yoksundur. Bu durum, uzlaşmacı solun, 15 Temmuz darbe girişimiyle birlikte, burjuvazinin bizzat üzerine son toprağı attığı burjuva parlamentoya, "halk iradesi" diye övgüler düzerek ruh verme çabalarıyla bir kez daha ortaya çıktı.

Emekçi sınıflar, kendilerine yönelen askeri faşist darbeleri ancak devrimle; Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile yok edebilir. Şimdi mücadelenin öne çıkarılması gereken hedefi budur.

Burjuva Demokrasi ve Proleter Demokrasi

…Mantık ve tarih ile alay etmedikçe, ayrı ayrı sınıflar varolduğu sürece "arı demokrasi"den değil, ama yalnızca sınıfsal demokrasiden söz edilebileceği açıktır ("arı demokrasi"nin yalnızca ne sınıflar savaşımından ne de devletin niteliğinden herhangi bir şey anlayan bilisiz bir formül olmakla kalmadığını, ama bomboş bir formül de olduğunu söyleyelim ayraç içinde, çünkü komünist toplumda, dönüşmüş ve bir alışkanlık durumuna gelmiş demokrasi sönecek, ama hiçbir zaman "arı" bir demokrasi olmayacaktır). "Arı demokrasi", işçileri aldatmaya çalışan liberalin uydurma bir sözünden başka bir şey değildir. Tarih, feodalitenin yerini alan burjuva demokrasi ile, burjuva demokrasinin yerini alan proleter demokrasiyi bilir.

Kautsky'nin, burjuva demokrasinin Ortaçağa göre bir ilerlemeyi gösterdiği ve burjuvaziye karşı savaşımında burjuva demokrasiden yararlanmanın proletaryanın zorunlu görevi olduğu gerçeğini "tanıtlamak" için onlarca sayfa ayırması, gerçekte işçileri aldatmaya yönelik liberal bir gevezeliğin ta kendisidir. Yalnızca uygar Almanya'da değil, ilkel Rusya'da da herkesin bildiği bir şeydir bu. Kautsky, salt güncel demokrasinin, yani kapitalist demokrasinin burjuva niteliğinden ustaca sıyrılmak ereğiyle, işçilerin gözünü "ustaca" boyuyor, herkese yukarıdan bakarak, Weitling'den, Paragnay Cizvitleri'nden ve başka birçok şeyden söz ediyor.

Marksizmden, Kautsky, liberaller için, burjuvazi için kabul edilebilir olanı (Ortaçağın eleştirisi, genel olarak kapitalizm ve özel olarak kapitalist demokrasinin [sayfa 27] tarihsel bakımdan ilerici rolü) alıyor; marksizmde burjuvazi için kabul edilmez olanı (burjuvazinin ortadan kaldırılması için ona karşı proletaryanın devrimci zoru) atıyor, susarak geçiştiriyor, silikleştiriyor. İşte bu yüzden de, öznel inançları ne olursa olsun, nesnel konumu bakımdan, Kautsky ister istemez bir burjuvazi uşağı olarak ortaya çıkıyor.

Burjuva demokrasi, Ortaçağa göre büyük bir tarihsel ilerleme oluşturmakla birlikte, her zaman dar, güdük, düzmece, ikiyüzlü bir demokrasi, zenginler için bir cennet, sömürülenler, yoksullar için bir tuzak ve bir aldatmaca olarak kalır, -kapitalist rejimde başka türlü olamaz. "Marksist Kautsky"nin anlamadığı şey de, işte marksist öğretinin büyük yapıcı öğesi olan bu gerçektir. Bu -temel- sorunda, Kautsky, her burjuva demokrasiyi zenginler için bir demokrasi durumuna getiren koşulların bilimsel bir eleştirisini yapacak yerde, burjuvaziden hiçbir "nezaket"i esirgemez…

…Çağdaş devletlerin temel yasalarını alın, onların yönetimlerini alın, toplanma ya da basın özgürlüğünü alın, "yurttaşların yasa karşısında eşitliği"ni alın, burjuva demokrasinin her dürüst ve bilinçli işçi tarafından iyi bilinen ikiyüzlülüğünü her adımda göreceksiniz. "Düzenin bozulması durumunda", ama aslında sömürülen sınıfın kendi kölelik durumunu "bozması" durumunda ve hele kölece davranmama gibi bir hevesi de varsa bu sınıfın anayasasında burjuvazinin işçilerin üzerine asker sürmesine, sıkıyönetim ilanına vb. izin veren dolambaçlı yollar ya da kısıtlamalar bulunmayan, en demokratı da içinde, hiçbir devlet yoktur. Kautsky burjuva demokrasiyi utanmadan allayıp pulluyor; örneğin en demokrat ve en cumhuriyetçi Amerika ya da İsviçre burjuvalarının, grevdeki [sayfa 29] işçilere karşı ne yaptıkları üzerine ağzından tek söz çıkmıyor.

Oh! Bilge ve bilgin Kautsky bu konuda hiçbir şey demiyor. Bu konuda susmanın bir alçaklık olduğunu, bu çok bilgili siyasa adamı anlamıyor. İşçilere çocuk masalları, örneğin demokrasinin "azınlığın korunması" demek olduğunu anlatmayı yeğ tutuyor. İnanılmaz, ama böyle! Yıl İsa'dan sonra 1918, evrensel emperyalist insan kırımının beşinci yılında, dünyanın bütün "demokrasi"lerinde, enternasyonalist azınlıklar (yani Renaudel ve Longuetler, Scheidemann ve Kautskyler, Henderson ve Webbler vb. gibi sosyalizme alçakça ihanet etmemiş olan azınlıklar) boğazlanırken, bilgin Bay Kautsky, tatlı bir sesle "azınlığın korunması"nı açıkça övüyor. İsteyen herkes, Kautsky'nin broşürünün 15. sayfasında bunu okuyabilir.

…Ey derin bilgi! Ey burjuvazi karşısındaki incelmiş uşaklık! Ey kapitalistler karşısında dalkavukluk etme ve onların elini ayağını öpmenin uygarcası! Eğer ben Krupp, Scheidemann, Clemenceau ya da Renaudel olsaydım, Bay Kautsky'ye milyonlar öder, onu içten olmayan sevgilerden bağışık tutar, işçilerin karşısında onu göklere çıkarır, "sosyalizm"in Kautsky denli "saygıdeğer" kişilerle kurulacak "birlik"ini öğütlerdim. Proletarya diktatörlüğüne karşı broşürler yazmak, İngiltere'deki XVIll. yüzyıl Whigleri ile Torylerinin öyküsünü anlatmak, demokrasinin "azınlığın korunması" demek olduğu yolunda güvence vermek ve Birleşik Devletler "demokratik" cumhuriyetindeki enternasyonalistlerin öldürülmeleri konusunda susmak, burjuvaziye uşaklık değil midir bütün bunlar?

… Burjuva parlamentoyu alın. Bilgin Kautsky'nin, demokrasi ne denli gelişmişse, borsa ve bankacıların da burjuva parlamentoları o denli egemenlikleri altına aldıklarının söylendiğini hiç duymamış olması kabul edilebilir mi? Bundan burjuva parlamentarizminden yararlanmak gerekmediği sonucu çıkmaz (ve 1912'den 1914'e değin IV. Duma'daki tüm işçi grubunu biz kazandığımıza göre, bolşevikler ondan büyük bir olasılıkla dünyanın herhangi bir başka partisinden daha iyi yararlanmışlardır). Ama bundan, burjuva parlamentarizminin tarihsel bakımdan sınırlı ve görece niteliğini, Kautsky'nin yaptığı gibi, ancak bir liberalin unutabileceği sonucu çıkar. En demokratik burjuva devlette, ezilen yığınlar, kapitalistlerin "demokrasi"si tarafından ilan edilmiş olan saymaca eşitlik ile, proleterleri ücretli köleler durumuna getiren binlerce gerçek kısıtlama ve kurnazca oyun arasındaki bas bas bağıran çelişkiyi aralıksız karşılarında bulurlar. Kapitalizmin kokuşmuşluğu, yalanı, ikiyüzlülüğü üzerine yığınların gözünü de işte bu çelişki açar. Sosyalizm ajitatör ve propagandacılarının, yığınları devrime hazırlamak için onlar karşısında durmadan sergiledikleri şey de, işte bu [sayfa 31] çelişkidir!..

…Proleter demokrasi, herhangi bir burjuva demokrasiden bir milyon kez daha demokratiktir; Sovyetler iktidarı, burjuva cumhuriyetlerin en demokratiğinden bir milyon kez daha demokratiktir.[sayfa 33]

Bunu görmemek için, ya burjuvazinin bilinçli uşaklığında, ya da siyasal bakımdan ölmüş, tozlu burjuva kitaplar ardında, canlı gerçekliği görmekte yeteneksiz, burjuva demokratik önyargılar iliklerine değin işlemiş ve, bundan ötürü, nesnel olarak burjuvazinin bir uşağı durumuna gelmiş biri olmak gerekiyordu.

Bunu görmemek için, sorunu ezilen sınıflar açısından koymakta yeteneksiz olmak gerekiyordu!..

… Lenin / Proletarya Devrimi Ve Dönek Kautsky

Ege Denizinde Hayat Yüzüşünden Olimpiyatlara

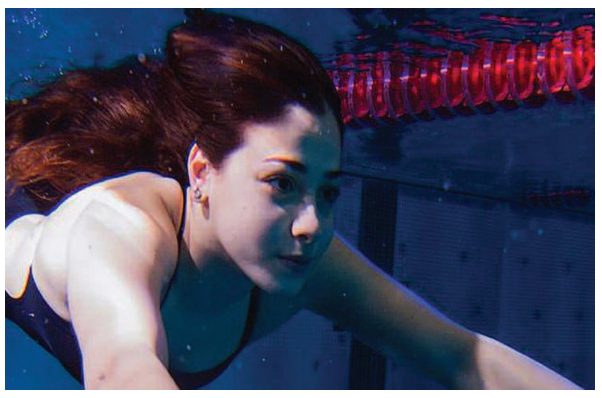

Yüsra Mardini, 18 yaşında Rio Olimpiyatlarında yarışacak Suriyeli genç bir yüzücü. Yüsra'yı olimpiyatlardaki yüzlerce yüzücüden ayıran şey ise hayatını-hayatlarını kurtarmak için Ege Denizini boydan boya yüzerek geçmesi...

Evet, yüz binlerce Suriyeli ile benzer bir hayat Yüsra'nın yaşadığı. Savaş başlayana dek Şam'da kız kardeşi Sarah ile beraber Suriye'nin en başarılı genç yüzücülerinden biri ve savaşla birlikte 2015'te göç yollarına başlıyorlar. Türkiye üzerinden botla kız kardeşi ile birlikte 20 kişi ile birlikte gitmeye Yunanistan'a gitmeye çalışıyorlar. Ve alışıldık trajik son, bot su almaya başlıyor.

"*Botumdan biri bile boğularak ölse büyük utanç duyardım*" diyor ve yüzerek botu Midilli Adasına kadar çekiyorlar iki kız kardeş. 4 saatlik hiç durmadan yüzmenin ardından 20 kişi birlikte Midilli Adasına ulaşıyorlar.

Yüsra ve Sarah'ın yolculuğu 1 ay daha sürüyor ve Makedonya, Sırbistan, Macaristan, Avusturya üzerinden Almanya'ya ulaşıyorlar.

Ve yüzmeye devam ediyor Yüsra. Tanınmış bir spor kulübünde yüzmeye başlıyor ve 2020 Tokyo Olimpiyatları için hazırlanıyor.

Bu sene, tarihte ilk defa Uluslararası Olimpiyat Komitesinin (IOC) desteğiyle Sığınmacı Olimpik Sporcular Takımı ile Sığınmacı Olimpik Sporcular da olimpiyatlara katılabiliyorlar. Güney Sudan, Suriye, Demokatik Kongo ve Etiyopya'dan yarışçılar atletizm, yüzme ve judo branşlarında yarışacaklar. Ve Yüsra Mardini, Mülteci Takımı ile birlikte Rio Olimpiyatlarına katılmak üzere seçiliyor.

Yüsra olimpiyata katılırken, "*Tüm mültecileri temsil etmek istiyorum. Çünkü herkese acıdan, fırtınadan sonra sakin, güzel günlerin gelebileceğini göstermek istiyorum. (...) Kimsenin hayallerinden vazgeçmemesini, kalbinden geleni dinlemesini istiyorum. Neler olacağını asla bilemezsiniz. Sadece durmayın, mücadele etmekten vazgeçmeyin. Benim yaptığım gibi bir şansa sahip olabilirsiniz ya da o şansı kendiniz yaratabilirsiniz. Suriye'yi özledim. Eğer bir gün Suriye'de savaş biterse tüm bu deneyimlerim ve her şeyle birlikte geri dönüp, herkese bunları aktaracağım*" diyor.

Yenikapı mitinginde Devlet Bahçeli'nin konuşmasını dinledikten sonra hızını alamayan bir grup genç Viyana'ya gitmek üzereyken Kapıkule sınır kapısında durduruldu...

Resmi Gaste

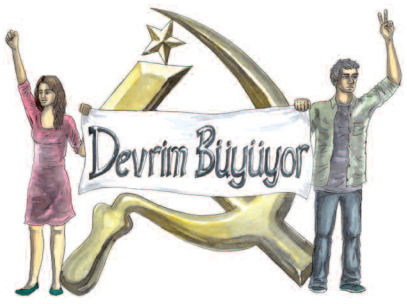

İnsan Bilinci Özgürleşmeyi Bekliyor!

Toplumu şekillendirmede ve kalifiye eleman ihtiyacını gidermede burjuvazi için bir araç olan eğitim- öğretim kurumu yaşadığımız topraklarda da egemen sınıf burjuvazinin kendi ideolojisini topluma yaymak ve toplumu bu ideolojiyle gericileştirmek için kullanılıyor. Bizim yaşadığımız topraklarda ırkçılık Kürt, Ermeni düşmanlığı üzerinden şekillenirken gericilik ise İslami ideolojinin farklı inançlara mensup toplulukları örneğin, Alevileri ötekileştirmesi ve baskılaması ile maddiyat buluyor. Bu gericilik eğitim sistemi içinde eğitim müfredatındaki milliyetçi, gerici, anti-bilimsel programla kendini belli ediyor.

Geçtiğimiz son 10 yılda eğitim sistemi büyük ölçüde gericileştirildi, aslında bu gericileştirme toplumun içinde dinci-faşist bir kuşağın yetiştirilmesi ve bunun devrimin karşısına faşist bir kitle tabanı konulabilmesi için geliştiriliyor.4+4+4 sisteminin getirilmesiyle birlikte birçok lise imam- hatiplere peşkeş çekildi. Son on yılda imam-hatip liselerinin sayısı kat be kat arttı. İlkokuldan itibaren çocuklara Kuran eğitimi veriliyor, gerici tarikatların şeriat propagandası yaptığı, bilime, materyalizme saldıran insan bilincini körelten, onu alıklaştıran kitaplar dağıtılıyor. Zorunlu din kültürü dersleri yetmezmiş gibi artık 6 yaşından itibaren çocuklara din eğitimi verileceği söyleniyor.

Geçtiğimiz günlerde artık ilkokuldan itibaren imam- hatiplerin yaygınlaştırılacağı açıklandı. Ayrıca anaokullarında 'değerler eğitimi' adı altında anaokulu yaşındaki çocuklara 'İslami kavramlar öğretilmesi, küçük yaşlardan itibaren çocukların tarikatların pençesine itilmesi gericilikte gelinen noktayı gözler önüne seriyor. Bu uygulamalar yetmezmiş gibi ilkokullarda, liselerde, üniversitelerde eğitim veren demokrat öğretmenler, akademisyenler görevinden uzaklaştırılıyor, okullara faşist, gerici öğretmenlerin yerleştirilmesi kolaylaştırılıyor.

Dinci-faşist iktidarın eğitim alanındaki gerici uygulamalarına geçtiğimiz günlerde bir yenisi daha eklendi. Ankara Çankaya'da seminere katılan öğretmenlere 'Materyalist eğitimden milli eğitim olmaz' konulu Milli Şuur Dergisi ve 'Peygamber Efendimizin Eğitim Metodu' broşürleri dağıtıldı. Dağıtılan bu dergilerde bilimsel eğitim bir kenara itilip vizyon olarak İslam esas alınıyor. Eğitimin tanımı ise İslami sınırlar içerisinde çiziliyor. Bu uygulamalar gösteriyor ki bu topraklardaki egemenler materyalist, bilimsel eğitimin kitleleri nasıl geliştirip, dönüştüreceğinin farkında. Bundan kaynaklı dinci-faşist iktidar dindar ve kindar faşist bir kuşak oluşturmak için elini çabuk tutuyor. Devrim ve karşı-devrim arasındaki savaş şimdi her zamankinden daha büyük ve sert. Gericilik had safhada...

Gençliği bilinçli, militan olarak yetiştirebilmek için bilimden, materyalist eğitimden her zamankinden daha fazla yararlanmalıyız. Her yerde Marksizm- Leninizmi genç insanlarla tartışıp bilimselliğin ve tarihselliğin gücünü kanıtlamalıyız. Ancak böyle gerici ideolojiye karşı savaşabiliriz. Eğitimin bu topraklardaki gerici yüzünü açığa vurup, akademik anlamda bilimsel, parasız, demokratik bir eğitimin ancak devrimle mümkün olacağını kitlelere anlatmak Leninist gençliğin görevidir.

Yapacak işimiz çok, zaman kısıtlı ama unutmayalım bilim ve yaşam bizden yana!

İstanbul'dan Bir DÖB'lü

Proletaryanın Büyük Savaşçısı Ve Öğretmeninin Anısına

Nasıl bir zekâ meşalesi söndü
Nasıl bir yürek durdu!

5 Ağustos 1895'te Friedrich Engels Londra'da öldü. Dostu (1883'te ölen) Karl Marx'tan sonra, Engels, bütün uygar dünyanın modern proletaryasının en yetkin bilim adamı ve öğretmeniydi. Kaderin Karl Marx ve Friedrich Engels'i bir araya getirdiği andan bu yana, iki arkadaş yaşamları boyunca çalışmalarını ortak bir davaya adadılar. Ve bu yüzden Friedrich Engels'in proletarya uğruna neler yapmış olduğunu anlamak için, çağdaş işçi sınıfı hareketinin gelişiminde Marx'ın öğretisi ve çalışmasının önemi konusunda açık bir fikre sahip olmak gerekir.

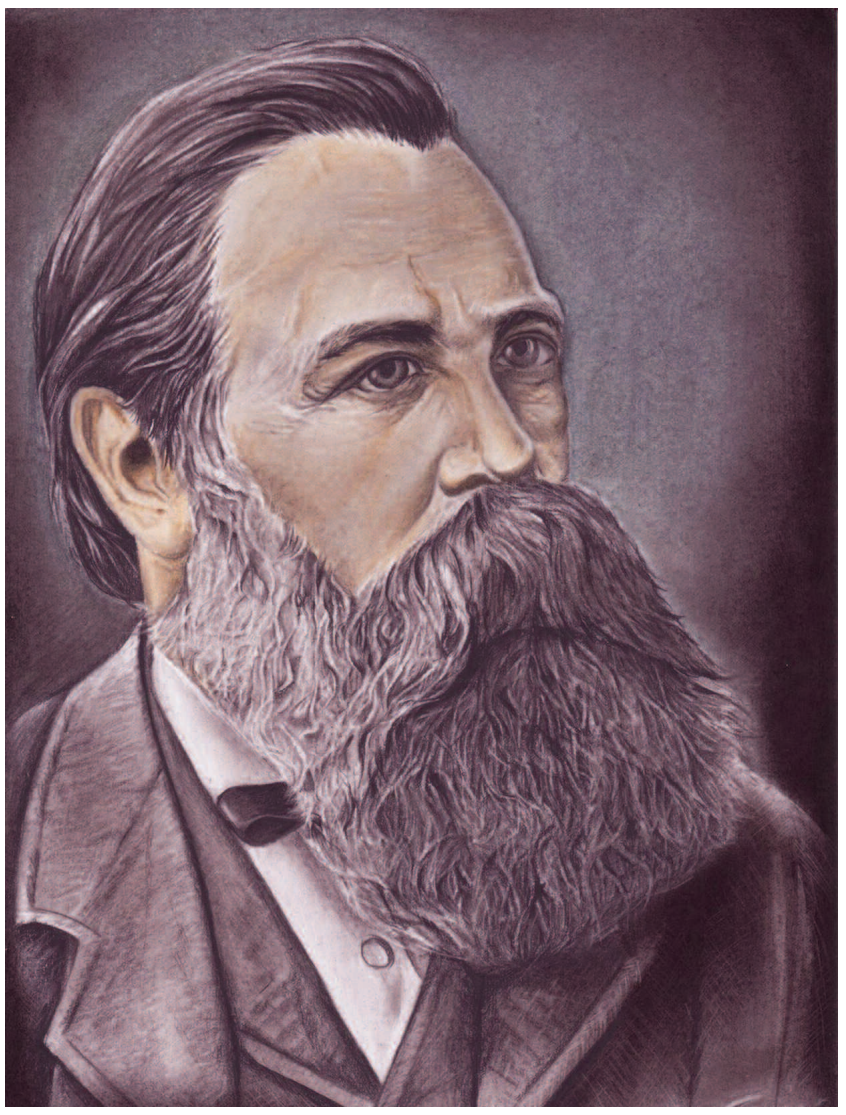

Marx ve Engels, işçi sınıfı ve onun taleplerinin, burjuvazi ile birlikte kaçınılmaz olarak proletaryayı yaratan ve örgütleyen mevcut iktisadi sistemin zorunlu bir sonucu olduğunu ilk gösterenlerdir. Onlar, insanlığı, onu halen ezmekte olan kötülüklerden kurtaracak olanın, yüce duygulu bireylerin iyi niyetli girişimleri değil de, örgütlenmiş proletaryanın sınıf savaşımı olduğunu gösterdiler.

Marx ve Engels, bilimsel çalışmalarıyla, sosyalizmin, hayalcilerin bir buluşu olmadığının, ama modern toplumdaki üretici güçlerin gelişmesinin nihai amacı ve zorunlu bir sonucu olduğunun ilk açıklamasını yapanlardır. Günümüze kadar olan yazılı tarih, sınıf savaşımlarının belirli toplumsal sınıfların ötekiler üzerindeki birbirini izleyen egemenlik ve zaferlerinin tarihi olmuştur. Ve, sınıf savaşımı ve sınıf egemenliğinin temelleri -özel mülkiyet ve anarşik toplumsal üretim- kayboluncaya dek bu sürecektir. Proletaryanın çıkarı, bu temellerin yıkılmasını gerektirir ve bu nedenle, örgütlenmiş işçilerin bilinçli sınıf savaşımı bunlara karşı yöneltilmelidir. Ve her sınıf savaşımı, politik bir savaşımdır.

Marx ve Engels'in bu görüşleri, şimdi kurtuluşları için kavga veren bütün proleterler tarafından benimsenmiştir. Ama kırklarda, iki arkadaş zamanlarının sosyalist yazınına ve toplumsal hareketlerine katıldıklarında, tamamen yeniydiler. Siyasal özgürlük savaşımına kralların, polis ve din adamlarının despotizmine karşı savaşıma katılan, yetenekli ve yeteneksiz, dürüst ve dürüst olmayan birçok kimse vardı, bunlar, burjuvazinin çıkarları ile proletaryanın çıkarları arasında uzlaşmaz karşıtlık olduğunu göremiyorlardı. Bu kimseler, işçilerin bağımsız bir toplumsal güç olarak hareket etmeleri gerektiği düşüncesini kabul edemiyorlardı.

Öte yandan, yalnızca yöneticileri ve egemen sınıfları çağdaş toplumsal düzenin adaletsizliklerine ikna etmenin yeterli olacağına ve o zaman yeryüzünde barışın ve evrensel refahın kolayca kurulacağına inanan, kimi de deha sahibi, birçok hayalci vardı. Savaşımsız bir sosyalizm düşünü görüyorlardı. Önü sonu, o zamanın sosyalistlerinin hemen hepsi ve genel olarak işçi sınıfının dostları, ancak, sanayinin gelişmesi ölçüsünde büyüdüğünü korkuyla izledikleri proletaryayı bir çıbanolarak görüyorlardı. Bu yüzden de, tümü, sanayinin ve proletaryanın gelişmesini durduracak, "tarih tekerleğini" durduracak araçlar arıyorlardı.

Marx ve Engels, proletaryanın gelişmesi konusundaki genel korkuyu paylaşmıyorlardı; tam tersine, bütün umutlarını proletaryanın sürekli büyümesine bağlıyorlardı. Proleterler ne denli çoğalırsa, devrimci sınıf olarak güçleri o denli büyük, sosyalizm o kadar yakın ve o kadar olanaklı olacaktır. Marx ve Engels'in işçi sınıfına yapmış oldukları hizmetler, birkaç sözcük içinde şöyle ifade edilebilir: onlar, işçi sınıfına kendini bilmeyi, kendi bilincine ulaşmayı öğrettiler ve boş hayallerin yerine bilimi koydular.

İşte bunun içindir ki, Engels'in adı ve yaşamı her işçi tarafından bilinmelidir. İşte bunun içindir ki, bütün yayınlarımızda olduğu gibi, Rus işçi sınıfının bilincini uyandırmayı amaçlayan bu makaleler derlemesinde de, modern proletaryanın iki büyük öğretmeninden biri olan Friedrich Engels'in yaşamını ve çalışmasını özetlemek zorundayız…

… Her zaman, Friedrich Engels'in, proletaryanın büyük savaşçısının ve öğretmeninin anısını analım!

V. İ. Lenin, 1895 Sonbaharı

SLOGANLARIN GERÇEK ANLAMI

Umut Güneş

"Ve ışığın savaşçıları, kabul edilmez olanı asla kabul etmezler"
Işığın Savaşçısının El Kitabı,
Paulo Coelho, sf. 90

Korku, Endişe, güvensizlik, tedirginlik, örgütsüzlük, eylemsizlik, içe kapanıklık ve çürüme! İşte dinci faşist iktidarın bugün yaratmak istediği, toplumun her kademesinde egemen kılmak istediği duygu, ruh hali ve davranışların bazıları.

Korku karanlıktan beslenir, karanlık cahilliğin büyüdüğü topraktır. İtaat etmeyi ve boğun eğmeyi tavsiye eder. Sonunda yapamadıklarınız ve başarısızlıklarınızla birlikte bir hiç oluverirsiniz. Zamanın nasıl geçtiğini, olayın nasıl olduğunu anlamadan. Burjuva dünyanın ışıklı ve pırıltılı görselinin arkasında yatan gerçek budur. Oysa bu bir devrimci için kabul edilemez bir sondur.

Yine de tarihin derinlerine indiğimizde, toprağı derinlemesine kazdığımızda yığınla devrimcinin oralarda kabul edilmez olanı, kabul ettiği için kemiklerini ve derilerinden arta kalan parçalarını bulursunuz. Hepsi bugün bizim geçmekte olduğumuz dönemlerin benzerlerinden geçmiş ve düşmüştür. Boğun eğmiştir. Pasiflik ve eylemsizlik ruhlarına işlemiştir. Zihinlerinde yarattıkları zincirleri en kalın zincirlerden daha güçlüdür ve bu nedenle yalnızca kendileri gibi olanlarla yan yana oldukça, o zincirleri kırabilecek gücü bulurlar. Ama onlar uzak kalmayı tercih etmiş ve bu nedenle tarihin muzaffer güçleri tarafından hazin sonları ortaya konmuştur. Bu neredeyse deneyimle sabittir. Öyleyse dünyayı yeniden keşfetmenin manası yok!

Oysa devrim az önce okuduklarınızın tam tersidir. Coşku egemendir. Ama sabırla büyür. Ve asla kabul edilmez olanı kabul etmez. Dünyayı değiştirme iradesini üzerinde biriktirmiş bir insan, insanların yaşamında ve doğada kalıcı, iz bırakan değişikliklere yol açabilecek güce sahiptir. İnsanın tarihi böylesine vefakar ve asil yaşamlarla dolu değil midir?

Elbette öyledir. Her gün aynı çalışmayı yapmak karşımıza tecrübe olarak çıkıyorsa, en büyük tecrübelerin ve başarıların altında yatan o ufacık, önemsiz çalışmaların anlamı daha da büyür. İşte devrim bu büyük olayın kendisidir. Tamamıdır. Bütünsel bir süreçtir. Gerek toplum gerekse de insan en yoğun haliyle bunu yaşar. Tıpkı şu an yaşadıklarımız gibi...

Fısıltılardan Çığlığa!

Yaşadığımız dönem sessizliğin ve gözyaşlarının hüküm sürdüğü bir dönem değil. Sessizliği ve gözyaşını egemen kılmak istiyorlar, ama başaramıyorlar. Çünkü her gün sessizce yürütülen devrimci faaliyetler, kuru gürültüleri bastırmak konusunda bire bir. Çünkü en büyük ayaklanmaların temelinde yatan "*Örgütlenme çalışması! İnsandan insana, bir çevreden ötekine küçük, gözle görünmeyen bir çalışma, her kelimenin bir anlamı var, ama yalnızca küçük sayılarla hesap yapılabilir. Ama eğer her kelime aklı biliyorsa, yeni fikirler uyandırıyorsa, öfkeyi ve darbe isteğini alevlendiriyorsa, bir ikinciye, bir üçüncüye aktarılıyor ve böyle böyle, daireler genişleyene değin yaygınlaşıyorsa, o zaman bu evlerde yürütülen, görünürde önemsiz çalışma muazzam bir şeye doğru gelişir, bu şey lokallerde, küçük kahve masalarında tehdit edici bir fısıltı halinde kabarır, coşar, tek gırtlaktan çıkan, zorlu bir çığlığa dönüşür.*" (Devrim Yılları 1905, sf. 267)

Öyleyse yukarıdaki alıntıyla bir mesele daha açıklığa kavuşmuş oluyor: Uyanan her yeni fikir ve bunun kitlelere ulaşması, yani sloganlarımız esasında bir eylem çağrısını ifade eder.

Bize bir durumu açıklar ve bizi harekete geçirir.

Bize An'ın en temel sorusunu cevaplandırmamız için gerekli sesi ve soluğu verir. Sloganlarımız en hafif halinde dahi, faşizmi yıkmak gibi büyük bir eylemi anlatır. Ateş gibi yanan sözcükler, ateş gibi yanan yüreklerle birleşince bir volkana dönüşür. Güçlü kuvvetli ellerin silaha sarılmasını sağlar, zihinlerde düşmanın en zayıf noktasından vurmaya dönük planları açığa çıkartır. Sloganlar kitleleri devrime çağırmanın en özlü ve net, sade ifadesidir. Ama eyleme geçildiğinde bir anlam ifade eder.

Öyleyse yoldaşlar, en açık kulakların işitemediği fısıltıları değil, en sağır kulakların duyacağı çığlıklar yaratmak istiyorsak; ikirciksiz, yalpalamasız eyleme geçmek gerekir.

Zira yoldaşlar, halklar sabırla değil, sabırsızlıkla özgürleşir. Size bundan sonra sabretmeniz gerektiğini söyleyen her söze kulaklarınız kapayın ve eyleme geçin. Yeni bir dünya ancak gençliğin dizginlenemez gücüyle kurulabilir!

"İşçilerin Mücadelesi Sürdükçe Onlarla Dayanışmada Olacağız!"

İşten atılan Avcılar Belediyesi Temizlik İşçilerinin mücadelesine destek vermek amacıyla bir araya gelen 30'u aşkın kurum, Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu adıyla bir basın açıklaması yaparak kuruluşunu deklare etti.

30 Temmuz günü Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasına katılmak üzere Avcılar Belediyesi Temizlik işçileri "Temizlik İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla İstiklal Caddesi'nde Galatasaray Meydanı'na doğru yürüdü. Tünel yönünden gelen işçilere sendikalar masası ve sivil polisler tarafından slogansız yürümeleri söylendi. Bunun üzerine işçileri karşılayan dayanışma platformu bileşenleri ve çevredekiler alkışlarla işçilere destek verdi.

Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu üyeleri sık sık "Avcılar İşçisi Yalnız Değildir", "Avcılar İşçisi Direnişin Simgesi", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Sendika Haktır Engellenemez", "Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği", "İşçi Düşmanı Handan Toprak İstifa", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları attı.

Saat 13.00'de Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu adına yapılan basın açıklamasını Deriteks Avrupa Yakası Örgütlenme Uzmanı Veysel Ulaş Arslan okudu.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin bir yandan Suriye ile savaş çığırtkanlığı yaparken bir yandan da Kürt illerinde şehirleri bombalarla yakıp yıktığı, kimyasallar kullanılarak toplu katliamlar yaptığı ifade edildi.

Bir başka yönden de işçi ve emekçilere yönelik saldırıların artarak devam ettiği, kazanılmış hakların tırpanlandığı ve sömürünün artmakta olduğu belirtilerek, Avcılar Belediyesi Temizlik İşçilerinin de insanca çalışma koşulları için Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'sinde örgütlenmelerinin ardından işten atmaların yaşandığı belirtildi. Çalışırken sorgu odalarına alınan işten atma tehditlerinde bulunulan işçilerin çalışma koşullarının da aktarıldığı açıklamada, giysilerini değiştirecekleri kabinlerinin, duş alacakları yerlerin ve çay molasının bile olmadığı, maaşlarında kesintiler yapılıp hep gecikmeli ödendiği ve işçilerin kötü muameleye maruz kaldıkları anlatıldı.

Tüm bunlara karşı Belediye-İş Sendikası'nda örgütlenen işçilerin "ahlaksızlık, hırsızlık" gibi davranışları tanımlayan 4857 sayılı iş kanununun 25/2 maddesi gerekçesiyle işten atıldıklarına ardından demokrat olduğunu iddia eden CHP'li belediyenin işçileri ve sendikayı hedef alan tehditleri, karalamaları, pankart asma, bildiri dağıtma gibi çirkin saldırıları teşhir edildi.

İşçilere yapılan bu saldırılar sürerken bir askeri darbe girişimi ve OHAL ile karşı karşıya kalındığı ve belediyenin OHAL'i gerekçe göstererek direnişteki işçilerin çadırını 21 Temmuz günü kurdurmadığı da anlatıldı.

İşçilerin ise sınıf tavrını göstererek mücadelelerine sahip çıktıklarını, demokrasiye sahip çıkma, meydanlarda demokrasi nöbetleri tutma çağrıları yapıldığı bir dönemde işlerine ve "*İşte şimdi asıl bizlerin sokaklarda meydanlarda olmamız gerek, biz işimiz, emeğimiz ve geleceğimiz için mücadele ediyoruz. Şimdi sesimizi yükseltme zamanı. Biz yarın her ne ile karşılaşırsak karşılaşalım bu çadırı kuracağız*" dedikleri ifade edildi.

Avcılar Belediyesinin çeşitli karalama kampanyaları arasında işçilerin, sendika ve direnişe destek verenlerin AKP tarafından yönlendirildikleri iddiaları da hatırlatarak "*Bizim tarafımız işçi sınıfının tarafıdı. AKP de CHP de bizim karşımızda yer alıyor*" denildi; demokrasi mitingleri yapan CHP'nin belediyede sendikalı olan işçilere tahammül edemediğine dikkat çeken platform üyeleri, 3ayı aşkındır süren direniş boyunca her türlü baskı ve karalamanın da uygulanmakta olduğu belirtildi.

Belediyenin işçi düşmanı tavrını ve sosyal demokrat geçinen CHP'nin belediyesinde 89 gündür direniş olduğunu vurgulayan Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu, 30'u aşkın kurumun işçilerin işlerine dönme mücadelesi sürdükçe onların sesi olmaya, her yerde işçilere karşı uygulanan bu faşist saldırıları teşhir edeceklerini ve mücadeleye desteklerini sürdüreceklerini belirttiler.

Platformu bileşenleri işçilerin haklı, onurlu ve zorlu bir mücadele yürüttüklerini ve emeğe saygısı olan herkesin bu mücadeleye destek vermesi gerektiğini belirttiler.

Platform bileşenleri açıklamayı işçilerin mücadelesini destekleyen sloganlarla sonlandırdılar.

"Sosyal Güvenlik Herkes İçin Zorunludur"

"Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı", 1 Ağustos'ta başbakanın imzası ile TBMM Başkanlığı'na sunuldu. Yani emeklilik özelleştiriliyor. Artık bir çalışan emekli olabilmek için özel sigorta yaptırmak zorunda. Artık belirli bir süre çalıştıktan sonra emekli olabilmek, hayatını güvence içinde geçirebilmek bir hayal.

Şu anda her bir çalışan işçi, sözleşmeli, memur, küçük esnaf devlete sosyal güvenlik için prim ödüyor. Buna emeklilik ve sağlık hizmetleri dahil. Yıllardır isteyenin ve maddi imkanı olanların yaptırdığı özel sağlık sigortası ve bireysel emeklilik, artık zorunlu. Vatandaşından aldığı primlerle daha sonra onlara sağlık ve emeklilik sistemi vermek zorunda olan devlet artık yaptığı kesintileri özel finans şirketlerine aktaracak, ve halkı onların insafına bırakacak.

6 Ağustos günü bu kanun üzerine bir açıklama yapan DİSK, "*Yasa tasarısı sosyal devlet ilkesine aykırıdır çünkü sosyal güvenlik herkes için zorunludur, vazgeçilmezdir*" dedi. İşçi sınıfının ihtiyacının zorunlu bireysel emeklilik sistemi değil herkese parasız ve nitelikli sağlık ve sosyal güvenlik hakkı olduğunu söyleyen DİSK, işçilerin kendi istekleri dışında ücretlerinden kesinti yapılmasının hukuksuzluk olduğunu söyledi.

BES ile işçilerin yoksullaşacağını söyleyen DİSK, yaşamını açlık sınırının altında sürdürmeye çalışan asgari ücretli için, kesinti yapılan her ay daha da zor yaşam koşullarını beraberinde getireceğini açıkladı.

DİSK açıklamasını, "Devlet katkısı ile bireysel emeklilik dayatması, devlet kesesinden özel sigortaların finansmanı demektir. Unutulmasın ki devletin vergi gelirlerinin önemli bir bölümü ücretlilerden sağlanmaktadır. Yani devlet işçilerden aldığı parayla finansal sermayeyi destekleyecektir. (...) 'Zorunlu BES Uygulamasına Hayır' diyen DİSK, bu talebi işçilerin 3 Acil Talebinden biri olarak ilan etmiştir. Bunun yanı sıra diğer iki talebimizi ifade eden 'Tüm taşeron işçilere kayıtsız şartsız kadro' ve 'Kıdem tazminatıma dokunma' sloganlarıyla mücadelemizi büyüteceğiz." diyerek bitirdi.

Çadırda 92 Gün... Yalanlar ve Gerçekler

İşçilerin kararlılığı, emek dostlarının da her geçen gün "daha güçlü bir mücadele" düşüncesiyle bir araya gelmesini sağlıyor. Dayanışma daha iyi örülmeye üç ayı aşan bu mücadeleyi büyütme yolunda ilerlemeye başladı.

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçilerinin mücadelesine destek olmak amacıyla 30'u aşkın devrimci, demokrat, yurtsever kurumun oluşturduğu Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu, 2 Ağustos günü saat 17.30-19.00 saatleri arasında Avcılar Marmara Caddesi ve Metrobüs Durağı çevresinde platform tarafından kaleme alınan "Yalanlar ve Gerçekler" başlıklı bildiriyi dağıttı.

Platform bileşenleri kendi kurumlarını temsil eden önlük ve şapkalarla çadırda bir araya geldi. Kitlesel bir katılımla direniş çadırı çevresinden başlanarak Marmara Caddesi ve Metrobüs Durağı çevresinde işçilerin işten atılma ve direniş süreci anlatılarak, Belediye Başkanı ve yöneticilerin işçilere, sendikaya yönelik saldırı, tehdit ve karalama kampanyaları teşhir eden konuşmalar yapılarak "Yalanlar ve Gerçekler" adlı bildiri Avcılar halkına dağıtıldı.

DEĞERLİ AVCILAR HALKI

Yanı başımızda Belediyenin tam karşısında aylardır bir direniş çadırı var. Çoğumuz belki tüm gerçekliği ile konuya hâkim değiliz. Kimimiz iyi niyetli olarak destek verse de birçoğumuz sorgulamadan Avcılar Belediye Başkanı'nın yalan dolu emek düşmanı propagandasına inanıyor kimi zaman da inanmak istiyor ve direnişi tüm gerçekliği ile tanımıyoruz.

Avcılar Belediyesi'ne bağlı temizlik hizmeti veren Tomurcuk isimli şirkette çalışan temizlik işçileri ücret ödemeleri, mesai saatleri, izin hakları, çalışma koşullarından kaynaklı sorunların son bulması için, anayasal haklarını kullanmış sendikaya üye olmuşlardır. O güne kadar ne Avcılar Belediyesi ne de Temizlik Hizmeti satın aldığı Tomurcuk adlı şirketin işçilerden en ufak bir şikâyeti olmamıştır. İşçiler ne zaman ki sendikaya üye olmuşlarsa kızılca kıyamet o zaman kopmuştur.

Tomurcuk adlı taşeron firma işçileri işten atmış. İşçiler ise sendikalı olarak işlerine dönme talebiyle direnişe başlamıştır.

Tabii her emek düşmanı patron gibi Avcılar Belediye başkanı ve yöneticileri işçilere saldırarak, işçileri ve sendikalarını karalayarak, direnişin amacını karartma çabasındadır. Biliyor ki, emekçi halkımız sürece hâkim olur ve gerçekleri öğrenirse emek düşmanlığı tescillenecek, bir daha ne "önce insan" sloganını kullanabilecek ne de demokratlık iddialarında bulunabilecektir.

DEĞERLİ EMEKÇİ HALKIMIZ

İşçilerin mücadelesini yakından takip eden 30'u aşkın emekçi dostu kurum bu karalama iddialarının hiçbirinin gerçek olmadığını teyit ediyoruz. Bir saatinizi ayırarak DİRENİŞ ÇADIRINDA öğrenebileceğiniz gerçeklere bizler aylardır tanık olmaktayız. YALANLARI deşifre ederek GERÇEKLERİ siz halkımıza ulaştırmayı, belediyenin direnişe yönelik karalamalarının gerçek yüzünü açıklamayı sorumluluğumuz olarak görüyoruz.

YALANLAR VE GERÇEKLER

YALAN 1: CHP'li bir belediye olmamız nedeniyle AKP'nin işbirliği ve sendikacıların kişisel menfaatleri doğrultusunda komplo kurulmuş, işçiler 3 gün iş bırakarak çöpleri toplamamışlar belediyeyi ve halkı mağdur etmişlerdir.

GERÇEK 1: 4857 sayılı İş Kanunu'nun 34. maddesi gereğince, işçiler eğer ücretleri 20 günü aşkın sürede ödenmezse iş üretmeyebilirler. Tomurcuk adlı firmada temizlik işçisi olarak çalışan işçi kardeşlerimizin, çalışma koşullarındaki olumsuzluklar, mesai saatlerinin düzensizliği, maaşlarının sürekli geç ödenmesi gibi sorunlara ilişkin görüşmeleri sonuçsuz kalmıştır. Görüşmelerin sonuçsuz kalması ve maaşlarının 22 gündür ödenmemiş olması üzerine üretimden gelen gücünü kullanmış ve 3 gün iş bırakma eylemi yapmıştır. İşçiler ödenmeyen ücretlerinin bir kısmının ödemesi yapıldığında işlerinin başına dönmüştür. Görüldüğü gibi işçilerin bu eylemi yasal haklarıdır ve meşrudur. Avcılar Belediyesi yönetimi işçilerin çalışma koşullarını denetlemediğini ve işçilerin yasal haklarını kullandıklarını gizlemek için karalama kampanyalarına girişmiştir. Aslında belediye taşeron firmayla işbirliği içinde işçilere komplo kurmuştur.

YALAN 2: "İşçiler Haksız ve Hukuksuz biçimde belediyemizin önünde eylem yapmaktadır."

GERÇEK 2: Avcılar Belediyesi bu söylemiyle bulanık suda balık avına çıkmıştır. "Kafaları ne kadar karıştırırsak halkı o kadar gerçeklerden uzaklaştırırız" düşüncesiyle saldırılarını sürdürmüştür. Hiçbir sendika geçerli bir nedeni olmadıkça çadır kurup 43 işçiye 3 ayı aşkın süre eylem yaptıracak kadar akıl yoksunu değildir. Bu iddiasıyla Avcılar Belediyesi kendini hukuksuzluğunu gizleyebilmek için halkımızın aklıyla dalga geçmeye çalışmıştır. Yapılan direniş haklı ve meşru ve onurlu bir direniştir. İşçiler daha iyi çalışma şartları için sendikalı olmuş ve bu nedenle işten çıkarılmış, fakat 4857 sayılı İş Kanunu'nun 25/2. maddesi (Ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller; yüz kızartıcı suç, hakaret, hırsızlık, mala zar verme vb.)gerekçe gösterilmiştir.

Şimdi Avcılar Belediyesine soruyoruz bu işçilerin hepsi (ilk etapta 35, toplamda 43 işçi) aynı anda mı, aynı yüz kızartıcı suçları işledi? Eğer işçiler suç işledilerse belediye kanıtlarını kamuoyuyla paylaşsın ve gerçekler ortaya çıksın! Unutmasın ki, güneş balçıkla sıvanmaz!

YALAN 3: "İşten çıkarmalara ben hukuki olarak bir şey yapamam yetkili değilim, sadece kanunlara uyuyor mu denetleme yaparım."

GERÇEK 3: 4857 Sayılı İş Kanunu Belediye Başkanı'nı yalanlıyor. Bu yasanın 2. maddesi "Taşeron'un yani Alt işveren'in çalıştırdığı işçilerden Asıl İşveren (Avcılar Belediyesi) aynı oranda sorumludur" der. Ayrıca alt işveren yönetmeliği 22 Ocak 2015 tarihinde çıkan yasa ile "Taşeronda çalışanların kıdemini, yıllık iznini ve artan TİS farkını Kamu kuruluşu öder"der. Bu kadar yetkisi olan kurumun (Avcılar Belediyesi) nasıl olur da işe alma ve çıkarmada sorumluluğu olmaz? Avcılar Belediye Başkanı buna cevap vermelidir.

YALAN 4: "Belediyemiz işçilerin mağduriyetini görerek başka bir firmada iş bulmuştur, ama işçiler çalışmayı kabul etmemiştir. Bunların derdi başka."

GERÇEK 4: Avcılar Belediyesi'nin sanki erdemli bir

Tavırmış gibi söylediği iş bulma yalanı nerden tutsanız elinizde kalıyor. İşçi kardeşlerimiz, iş bulmak niyetinde olsalardı hiç şüphe yok ki, kimsenin lütfuna ihtiyaç duymayacak niteliklere, irade ve onura sahipler. Amaç yapılan hukuksuzluğa, kılıflar uydurarak işçileri karalamaktır.

Direnişteki arkadaşlarımızın talebi yeni bir iş değil, İSİG tedbirleri alınarak güvenceli çalışmaktır. Sendikalı olmalarının amacı da budur. Kaldı ki bulunan iş; işçilerin çalıştıkları iş koluyla alakasız, mekân olarak Avcılar dışında, ücretleri daha düşük ve üstelik sendikasız bir iştir.

DEĞERLİ EMEKÇİ HALKIMIZ!

Sizlerin oylarıyla, sizlerin emeğin değerine olan saygılarınızı ve bilincinizi kullanarak "Önce İnsan" sloganıyla yola çıkan Avcılar Belediyesi şimdi açık açık emek ve işçi düşmanlığı yapmaktadır. işçilerin en temel insani ve anayasal taleplerini kullanarak, örgütlü toplum bilincinin yaratılacağı ve bu konudaki adımlardan biri olan Sendikalı Çalışma koşullarını isteyen işçilere karşı takındığı tavırdan bir an önce vazgeçmeli, işçileri sendikalı olarak işlerine iadesi konusunda somut adım atmalıdır. Gerekirse yapılan kanunsuz işten çıkarma gerekçesine dayanarak İlgili şirketten hizmet alımını durdurmalıdır.

Siz değerli avcılar halkı ilçenizde yaşanan bu soruna duyarsız kalmayarak, yaşananların tüm iç yüzünü tüm gerçekliği ile öğrenerek, her türlü yalana karşı hesap sorucu bir tavırla direnişe destek vermeniz. Emekçi halklara dayatılan baskı, kölece çalıştırılma, esnek, güvencesiz çalıştırılmaya ve örgütsüzlüğe karşı tavır almak en insani sorumluluğumuz olmalıdır.

Unutmayalım belki burada, şimdi değil ama mutlaka kendimiz, ailemizden birileri, çevremizden dostumuz, arkadaşımız benzer durumlarla karşı karşıya kalabilir.

Bu emek düşmanlığını ancak birlikte hareket edebilirsek, örgütlü tavır gösterebilirsek geri adım attırabiliriz. Unutmayalım emek düşmanlığı kim, hangi anlayış, hangi biçimde yaparsa yapsın karşı durmadığımız müddetçe sömürü çarkı şekil değiştirse de dönmeye devam edecektir. Direnişteki işçilerimizin kazanımı tüm işçilerin kazanımıdır.

Şimdi sizden isteğimiz, sokağınızı temizleyen, çöpünüzü toplayan, alın terleri ile onurluca çalışan, en insani ve demokratik talepleri olan SENDİKALI çalışma haklarını istedikleri için insan onuruna yakışmayan bir şekilde telefonla işten çıkarılan emekçi çöp işçilerine 10 dakikanızı ayırarak aşağıdaki Avcılar Belediyesine iletişim adreslerine mesaj bırakarak ve telefonla arayarak hesap sormanız. Ve işçilerin bir an önce sendikal haklarıyla birlikte işlerine iadesini talep etmeniz.

AVCILAR BELEDİYESİ DİRENİŞİYLE DAYANIŞMA PLATFORMU

Tedi Discount Tekstil Depolarında Eylem Var

Tedi Discount Tekstil, çalışma koşullarının düzeltilmesi için Limter İş Sendikası'nda örgütlenen Tuzla deposundaki 13 işçiyi, Topkapı deposunda da 3 işçiyi işten attı.

Limter İş Sendikası, Tedi depolarında işten atılan işçilerin geri alınması, servis hizmetinin sağlanması ve maaşlarındaki kesintiler yapılmasına son verilmesi taleplerini Topkapı'da bulunan Tedi firması yöneticileri ile görüştü. İşçiler taleplerinin kabul edilmemesi halinde direnişe başlayacaklarını belirtti.

Firma yetkilileri görüşme sırasında işçilerin deponun bahçesine girmesini engellemek için bahçe kapısını kapatmaya çalıştı. İşçilerin kararlılığı ve içerideki işçilerin de arkadaşlarına destek vermesi üzerine firma işçilerin bahçeye girmesini kabul etmek zorunda kaldı.

Firma yetkilileriyle görüşmeyi Limter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı, Limter-İş Genel Sekreteri Hakkı Demiral ve işçilerden oluşan heyet gerçekleştirdi. Görüşme sonrası açıklama yapan Kanber Saygılı, işten çıkarılan işçilerin geri alınması, servis hizmeti ve maaşlara uygulanan kesintilerin ödenmesi taleplerini ilgililere ilettiklerini ve yetkililerin talepleri değerlendirip kendilerine dönüş yapacaklarını söyledi, işten çıkarılan işçiler işe alınmazsa direnişe başlayacaklarını belirtti

Akşam saatlerine doğru Tedi yetkilileri; tazminat ve diğer talepleri dikkate alabileceklerini, fakat atılan işçilerin geri alınmayacağını ilettiler. Saygılı firmanın bu cevabı üzerine "*Tedi patronu bize tek seçenek olarak direnişi bıraktı, bizim de üzerimize düşen görev bunu sonuna kadar götürmektir*" dedi.

İşyerlerinde saplanıp kalmayacaklarını, Tedi'ye ait tüm mağazalarda halkla buluşacaklarını belirten Saygılı, *"Tedi'den alışveriş yapılmaması için kampanyalar düzenleyeceğiz, direniş yerlerinde emekçi kamuoyu ile dayanışacağız. Aşılmayacak dağ, zapt edilmeyecek kale yoktur yeter ki birlik olalım*" dedi.

LSG SKY Chefs'de Grev Sürüyor

Hava yolu şirketlerine hizmet veren LSG Sky Chefs şirketi ile Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası arasında toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 1 Ağustos gecesi itibariyle greve başladı. Grevin 3. günü, 4 Ağustos'ta İstanbul'daki işyeri önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Tek Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri Mustafa Akyürek yaptığı açıklamada, LSG Sky Chefs işyerlerinde çalışan ve 300 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlandığını belirtti. 1 Ocak 2016 tarihi itibariyle başlayan Toplu İş Sözleşmesi (TİS) sürecinde toplam 10 görüşme yapıldığını anımsatan Akyürek, ancak anlaşmaya varılamadığını belirtti.

Ankara Esenboğa, İstanbul Atatürk ve Sabiha Gökçen, İzmir Adnan Menderes, Muğla-Dalaman, Milas-Bodrum ve Antalya Havalimanlarında çalışan 300 işçiyi kapsayan TİS görüşmelerinin sonucunda alınan grev kararının 2 Ağustos 2016 tarihinde uygulamaya konulduğunu söyleyen Mustafa Akyürek, "*Sendika olarak talebimiz, 31.12.2015 tarihinde geçerli olan ücretlere asgari ücret artışından kaynaklanan zammın yapılarak asgari ücretin 1647 TL'ye yükseltilmesini talep ettik. 01 Ocak 2016 tarihi itibariyle de 1647 ila 3 bin TL arasındaki ücretlere seyyanen 400 TL, 3 bin TL üzerindeki ücretlere ise TÜFE oranında artış talebinde bulunduk. İşveren taleplerimize; asgari ücretlilerin maaşlarını 1647 TL'ye yükseltmek, 31.12.2015 tarihinde asgari ücretin üzerinde maaş alanlara ise 31.12.2015'ten geçerli olmak üzere yüzde 7,25 oranında artış önerdi. İşverenin teklifi kabul edilemez bulundu ve yasal süre içerisinde grev kararı alındı*" dedi.

Çalışanlar, Türkiye genelinde hiçbir uçağa ikram yüklemeyecek. Sunexpress, Freebird ve Onur Havayolları gibi Türk şirketlerin yanı sıra Türkiye'ye sefer yapan Lufthansa ve Air France gibi büyük havayolu şirketlerine de hizmet veren LSG Sky Chefs'de grev 3. gününe girerken işçiler toplu iş sözleşmesindeki zam talepleri kabul edinceye kadar grevi sürdürme kararında olduklarını söylüyorlar. Talepler arasındaki alışanların asgari ücrete 280 TL'lik zammı kabul etmeyen LSG Sky Chefs'in, zam talebi sonrasında işçileri, Türkiye'den çekilmekle tehdit ettiği de söylüyorlar.

LSG Sky Chefs işçileri Dalaman, İzmir, Kurtköy, Ankara, Bodrum, Antalya ve İstanbul'da bulunan işyerlerinde grevlerini sürdürüyor. Şirkete bağlı farklı 7 işletmede çalışan işçilerin tamamı greve çıkmış durumda.

"Tedi'den Alma Emeğimi Çalma!"

Tedi Depo işçileri, eylemlerinin 5. günü olan 6 Ağustos'ta, Kadıköy'de eylem yaparak Tedi Mağazalarını boykot çağrısı yaptı.

DİSK'e bağlı sendikalar, Türk İş'e bağlı Belediye İş Sendikası, DDSB, İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri, Avon Depo İşçileri ve devrimci demokrat kitle örgütlerinin de destek verdiği eylemde Bahariye Caddesi'nde yürüyüş yapıldı.

Yürüyüş sırasında halkın da alkışlarla ve kimi zaman korteje katılımıyla destek verdiği eylemde "Sendika Haktır Engellenemez", "Tedi'den Alma Emeğimi Çalma", "Tedi'yi Boykot Et Direnişe Omuz Ver", "Tedi İşçisi Köle Değildir", "Yaşasın Onurlu Tedi Direnişimiz" sloganları atıldı. Limter İş üyeleri tarafından Tedi Depolarındaki çalışma koşulları ve işçilere yönelik saldırıların teşhir edildiği ajitasyon konuşmaları yapılarak Tedi işçileri sendikal haklarıyla işlerine dönünceye kadar Tedi Mağazalarından alışveriş yapılmayarak boykot edilmesi çağrısı yapıldı. İşçilerin coşkulu sloganlarına kitlenin de katılımıyla Bahariye Caddesi işçi sloganlarıyla çınladı.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, "*Tedi deposunda çalışan işçi arkadaşlarımızın hikayesine yabancı değilsiniz. Bu hikaye bu coğrafyada yaşayan binlerce, milyonlarca işçinin de hikayesidir aynı zamanda. 21. yüzyıldayız. Yedi kat yerin altında madenleri çıkaranların, demiri toz eyleyenlerin, çeliğe su verenlerin, her kolonunda, her tuğlasında kanı, canı, alınteri olanların payına hala üç şey düşüyor. Başta iş cinayetleri, ardından açlık-yoksulluk sınırında bir yaşam ve de örgütsüzlük, sendikasızlıktır. Tedi Mağazalarının depolarında çalışan arkadaşlarımız da daha insani koşullarda çalışmak istedikleri için sendikamıza üye oldular ve işten atıldılar*" dedi.

Basın açıklamasını ise Tedi işçisi Ahmet Orbeyi yaptı. *"Emekçi halkımızın Tedi mağazalarından aldığı her üründe bizlerin alın terimiz, kanımız,canımız var. Tedi patronu bizim alınterimiz üzerinden iki yüzü aşkın mağazalar zincirine sahip oldu. Ama yıllardır bizim payımıza ezilmek, horlanmak ve açlık sınırında asgari ücrete talim etmek, mobbing ve hiçe sayılmak düştü*" diyen Orbeyi, baskıların durması, mobbinglere son verilmesi, denkleştirme diyerek adlandırılan ücretlerinin çalınmaması ve işçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınması için anayasal haklarını kullanarak DİSK Limter İş Sendikasına üye olduklarını belirterek Orbeyi, "*Ne olduysa o günden sonra olmaya başladı. Rüzgar ters yönden esmeye başladı. Sendikasızlaştırmayı her şey haline getiren TEDİ patronu ve yöneticileri bu amaçlarına ulaşmak için sürece yayılmış yasadışı ve hiç bir ahlaki ölçüye sığmayan bir süreç başlattı*" dedi.

Kurtlar sofrasında meze olmamak, insanca çalışma ve insan onuruna yakışır bir yaşam için sendikalı olduklarını aktaran Orbeyi, "*Sendikamızdan istifa etmemiz için her türlü yola başvuran Tedi patronu ve yöneticileri OHAL'ide bir fırsat bildi ve sendika üyesi 16 işçiyi işten attı*" dedi.

Topkapı ve Tuzla Aydınlı'daki depoda işten atılan Limter İş Sendikası üyesi işçiler olarak, işlerine geri alınmak, denkleştirme adıyla çalınan emeklerinin, ödenmeyen ücretlerinin ödenmesi ve sendikal haklarının tanınması için Kadıköy halkının Tedi mağazalarını boykot etmeleri ve işçiler direnişte olduğu sürece alışveriş yapmayarak destek olmaları çağrısında bulundu.

Mağaza önünde yapılan eylem "*Tedi'nin tüm mağazaları ve bulunduğu her yeri eylem alanına çevirmeye devam edeceğiz. Bir başka eylemde bir arada olmak üzere bugünkü eylememize katılan emek dostlarını selamlıyoruz*" denilerek bitirildi.

Edirne'de Toplu Ulaşıma Zam

Edirne Belediye Meclisi Ağustos ayı toplantısında ETUS'a zam talebi değerlendirilerek yüzde 5,5 oranında 10 kuruş zam yapıldı. Ayrıca Edirne otogarı ve Havsa otogarından kalkan ücretsiz servisler de yasaklandı.

Geçtiğimiz ay Plan ve Bütçe Komisyonu'na havale edilen yüzde 5,5 oranında 10 kuruşluk zam talebi kabul edildi. Belediye Başkanı Recep Gürkan, zam kararına gerekçe olarak araçlardaki girdi maliyetinin artışını gösterdi. Ayrıca Otogar'dan şehir içine sefer yapan ücretsiz servisler de kaldırıldı, yerine ETUS minibüslerinin çalışmaya başlayacağı belirtildi.

Zammın yürürlüğe girmesinden sonra sivil yolcu ücreti 1,90 kuruşa, öğrenci ücreti ise 1,35 kuruşa yükseltildi.

"Bozuk Düzende Sağlam Çark Olmaz!"

4+4+4, eğitimin gericileşmesi, ticarileşmesi, performans sistemi, ücretli öğretmenlik, sözleşmeli öğretmenlik… Evet, eğitim sisteminden bahsediyoruz. Değişimlerden ve sorunlardan…

4+4+4 eğitim sistemi değişikliğiyle hızlanan; eğitimin özelleştirilmesi/ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesi süreci, 657 değişikliği ile son şeklini almaya başladı. 657 sayılı yasanın değişimi topyekûn olmayabilir. Nitekim öğretmenlere verilen yıl sonu performans notu uygulaması ve sözleşmeli öğretmenlikle birlikte yasa, aşama aşama değişmeye başlamıştır.

Son yıllarda yapılan değişikliklerle tüm yetki neredeyse, siyasi iktidar tarafından atanan okul müdürlerine verilmiştir. Verilen yetkilerden sonuncusu da "performans notu" uygulamasıdır. Okul müdürleri, yıl sonunda öğretmenlerin performanslarını belirli "kriterlere"göre değerlendirmekte ve puan vermektedir. Bu kriterlerin ne olduğunu anlamak çok da zor değildir. Bir diğer güncel değişiklik ise "sözleşmeli öğretmenlik." 2011 yılında bu uygulamayı kaldıran ve o dönem bunu eğitim emekçilerine sunulmuş büyük bir lütuf olarak gösteren –ki bu hakkı da eğitim emekçileri uzun yıllar süren mücadeleler sonucunda kazanmıştı- siyasi iktidar şimdi OHAL'i bahane ederek yeniden sözleşmeli öğretmenlik uygulamasını getirdi. Söz konusu düzenlemeye bakıldığında, belirlenen her bir pozisyonun üç katına kadar adayın KPSS puanlarına göre sıralanacağını ve bu kişilerin "sözlü sınavla" aday öğretmen olarak başvurdukları yere atanacakları ifade edilmektedir. Atanan sözleşmeli öğretmenlerin 4 yıl boyunca başka yere atanamayacakları ve bu süreyi doldurmaları ve iki yıl daha aynı yerde kalmayı kabul etmeleri halinde kadroya geçirilecekleri belirtilmektedir.

Aşama aşama hayata geçirilen bu uygulamalarla asıl hedeflenen, eğitim emekçilerinin uzun uğraşlar sonucu kazandıkları tüm hakların gasp edilmesi, eğitimin özelleştirilmesi/ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesidir.

Eğitim Emekçileri Ne Yapmalı?

Kapitalist sistemin tek aksayan yönü eğitimmiş gibi her şeyden bağımsız ele alınıp ortaya koyulan eğitim eleştirileriyle sıkça karşılaşıyoruz. Kendisi başlı başına bir kriz olan bu sistemin herhangi bir kurumunun doğru işlemesi mümkün müdür? Cevabı Pir Sultan Abdal veriyor: "Bozuk düzende sağlam çark olmaz!".

Tüm çarklarıyla bozuk olan bu devlet, son yaşanan iktidar savaşıyla da çözülmüştür. Ekonomisi de, siyaseti de, sağlığı da, eğitimi de nefes alacak delik aramaktadır. Bu noktada eğitim bakanlığı özerkmişçesine sorunları her şeyden bağımsız ele alıp tartışmak ne kadar akıldışıysa, çözülen ve nefes alacak delik arayan bu sisteme akıl vermek, "eğitimde şunları şunları yapmak lazım" , "ben olsaydım şunları yapardım" demek de o kadar akıl dışıdır.

An itibariyle olağanüstü hal uygulamasıyla on binlerce kamu emekçisi açığa alınmıştır. Geride kalanlara ise açığa alma tehdidiyle korku salınmaktadır. Eğitim emekçileri açısından bu korku ortamını dağıtmak ve sorunların nihai çözümü için yapılacak şey de alınacak tutum da çok nettir: "İktidar dışında her şey, hiçbir şeydir!" şiarıyla mücadeleyi yükseltmek. Daha güçlü bir dayanışmayı örgütlemek ve sokakları emek güçleriyle doldurmak zorundayız. "Şu belirsizlik biraz netleşsin, korku ortamı biraz dağılsın o zaman sokaklara daha güçlü çıkarız" düşüncesi doğru bir düşünce değildir. Emek güçleri olarak asıl şimdi sokaklara ve meydanlara çıkarsak korku dağlarını yıkabiliriz. Bu noktada emek mücadelesinin tarihine baktığımızda çoğu zaman eğitim emekçilerinin, emek mücadelesinin lokomotifi olduğunu görürüz. Bu yüzden eğitim emekçilerinin örgütlü olması, sokakları ve alanları boş bırakmaması daha da büyük bir önemarz etmektedir.

Bilimsel, demokratik ve anadilde eğitim ancak sosyalizmle mümkündür. Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK) her daim bu mücadelenin ön saflarında yer almış ve emekçileri iktidar hedefi dışında hiçbir safsatayla oyalamamıştır. Tüm emekçileri Devrimci Emekçi Komitelerinde örgütlenmeye ve iktidar mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz.

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!
"İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir"

Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK)

"İşçiler İçin 3 Acil Talebimiz Var"

DİSK'in "İşçiler İçin 3 Acil Talebimiz Var" diyerek başlattığı kampanyası Edirne Belediyesi Park Bahçeler, Su Kanalizasyon ve Fen İşlerinde çalışan taşeron işçileri ve sendika üyelerine Trakya Bölge Temsilcisi Arif Kuday tarafından anlatıldı.

4 Ağustos günü yapılan açıklamada, bu dönemde en çok zararı görecek olanların işçi sınıfı olacağına dikkat çekilerek şunlar söylendi:

"*Bu kapsamda; Konfederasyonumuz DİSK 'İşçilerin Üç Acil Talebi Var' '1- Taşeron işçilere kayıtsız şartsız kadro. 2- Kıdem tazminatına dokuma! 3- Zorunlu bireysel emekliliğe hayır' başlıklı 200 bin adet broşür bastırmıştır. Bu bastırılan broşürleri başta tüm işyerlerimizde çalışan taşeron işçiler olmak üzere, Sendika üyelerimize toplantılar yaparak anlatıyoruz.*

Bu nedenle işçilerin en temel üç talebi ile yürütülecek bu çalışmalar daha da önem kazanmıştır. Önümüzdeki günlerde bu üç talebimiz hakkında emek ve meslek örgütleriyle birlikte alanlara çıkacak kitlesel eylemler ve basın açıklamaları yaparak kamuoyuyla da paylaşacağız."

Venezuelalı İşçiler Amerikalı Fabrikanın Yönetimine El Koydu

Venezuela'da bünyesinde Kotex ve Huggies gibi markaları da barındıran ABD menşeli Kimberly-Clark tesislerinde kişisel bakım ürünleri üreten yaklaşık bin kadar işçi işlerine geri döndü. Ancak, işçiler artık Amerika merkezli şirket için değil, kendileri ve Venezuela halkı için çalışıyor.

1998'de Hugo Chavez'in başkan seçilmesinden ve Bolivarcı Devrim ilanından bu yana, ABD Venezuela hükümetinin karşısında olmuştu. Küba'nın yardımları ve Latin Amerika'nın çoğu yerinden aldığı politik destekle Bolivarcı Venezuela; halka sağlık hizmetleri, eğitim ve konut imkanı sağladı. Ancak ekonominin hakimiyeti büyük oranda hala burjuvazinin elinde, ki bu kesim 1920'lerden bu yana Rockefeller ailesinin Venezuela petrolünü kullanmaya başlamasından bu yana ABD ile sıkı işbirliği içerisinde.

Chavez 2013'te hayatını kaybetti ve onun ardılı -eski otobüs şoförü, yeni devlet başkanı- Nicolas Maduro, emperyalistler ve onların Venezuelalı işbirlikçileri tarafında yürütülen ekonomik sabotajla mücadele etmekte zorlanıyor. Geçtiğimiz sene petrol fiyatlarının ani düşüşü, Venezuela gibi milli gelirinin önemli bir kısmını petrol ihracatından karşılayan ülkeler için ciddi sorun teşkil ediyor. Bir yandan bu kesim, petrol fiyatlarının bu durumundan yararlanmaya çalışıyorlar ve Bolivarcı hükümeti devirmek için bir çaba içerisindeler. Bu sağcı kampanyanın bir kısmı da devrimci kitle ruhunu yıpratmak için kasti olarak, temel ihtiyaç maddelerinin kesintisine neden oluyor. Kimberly-Clark gibi temel ihtiyaç gereksinimini karşılayan bir şirketin kapılarını kilitleyip ülkeyi terk etmesi bu nedenle bir tesadüf olmaktan çıkıyor.

Başlarda Kimberly-Clark üretimi durdurup işçileri evlerine gönderirken hammadde eksikliğini asıl neden olarak öne sürmüştü. Öte yandan işçiler durumun farkında olarak hükümeti kendilerini destekleme konusunda ikna ettiler ve işletmeyi tekrar açtılar.

12 temmuz'da Çalışma Bakanlığı, fabrikayı işgal eden işçilerin üretime devam etme isteğini onayladı, böylelikle fabrika işçilerin kontrolüne geçti. Başkan Maduro devlet televizyonunda "*48 saat önce, Kimberly-Clark adlı Amerikan şirketi, ulusal kanunları ve anayasayı ihlal ederek bine yakın işçiyi üretim merkezinden kovmuş, kapıyı kapatmış ve ülkeyi terketmiştir. ...Kimberly an itibariyle işçilerin elinde; üretiyor, işliyor ve biz fabrikanın işletmesini sağlamlaştırmak adına gerekli kaynakları sağlayacağız.*" şeklinde konuştu. Ardından, "*Birkaç patronun bir gün gelip, kapıları kapatıp, işçileri kovmasını kabul edemeyiz*" dedi.

Venezuelanalysis.com sitesi de durumu şöyle açıklıyor; "*2012 Venezuela İş Kanunu gereğince, toplu işten çıkarmalar kesinlikle yasaktır ve kapılarını yasadışı bir şekilde kapatan şirketler, işletmeyi işçilerin kontrolü altında tekrar açmakla yükümlüdür. ...Venezuela Çalışma Bakanlığı'na göre, işletme aylık 33 milyon çocuk bezi, 20 milyon kadın pedi, 27 milyon günlük ped, 17 milyon tuvalet kağıdı üretimi yapıyordu -ki bunların hepsi şu an kapanma yüzünden sekteye uğramış durumda. İşçilerin yönetime el koymasının ardından, şu an fabrika ful kapasite çalışıyor.*"

İş Durdurulan Emaar'da Patronlardan İSİG Tedbirleri Alma Kararı

İnşaat İşçileri Sendikası 2 Ağustos günü iş cinayetinde yaşamını yitiren Mehmet Karaduman için bir anma gerçekleştirdi.

Ardından sendika, Emaar şantiye yönetiminin iş cinayeti ve işçi sağlığı-güvenliği konusunda sendika yönetimiyle bir görüşme gerçekleştirdiğini ve görüşmede çeşitli kararlar alındığını açıkladı.

Şantiye yönetiminin verdiği söz gereği alınması gereken önlemleri 8 Ağustos tarihine kadar gerçekleştirmemesi durumunda yeninden iş durduracağını bildirdi.

"*Emaar'da hiçbir güvenlik önlemi alınmadığı için 5. kattaki şaft boşluğundan -11. kata düşerek yaşamını yitiren 22 yaşındaki işçi arkadaşımız Mehmet Karaduman için şirket yönetiminin de yaptırım gücümüzü kabul etmesiyle gerçekleşen iş bırakma eylemimiz devam ediyor*" diyen sendika, Şantiye müdürü Celal Şahin ve yöneticilerin, sendika temsilcilerinin yanına gelerek şantiyede alınması gereken güvenlik önlemlerinin arttırılmasına dair görüştüklerini söyledi.

Yapılan görüşmede alınan kararlar da şunlar:

"*-Aralarında işyeri temsilcimiz ve üyelerimizin de yer aldığı bir güvenlik tespit ekibi kuruldu.*

-Güvenlik tespit ekibinin şantiye içinde tespit ettiği tüm eksiklikler not alınacak ve Pazartesi gününe kadar giderilecek.

-Soyunma odaları, koğuşlar ve yemek-yemekhane yeniden düzenlenecek ve çalışma koşullarına uygun hale getirilecek.

-Yarından itibaren çalışmaya başlayan tüm inşaat işçilerine girişte siyah kurdeleler dağıtılacak ve işçiler bu kurdeleleri takarak çalışacak"

Sendika, alınan kararlar uygulanmazsa, 8 Ağustos Pazartesi günü yeniden iş durduracağını duyurdu.

"Demokrat Hekimlerin Hedef Alınmasına İzin Vermeyeceğiz"

İstanbul Tabip Odası, 5 Ağustos günü basın açıklaması yaparak, Temsilcileri olan ve 20 yıldır İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde kurum hekimi olarak görev yapan Dr. Hüseyin Gazi Yaman'ın 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrası açılan soruşturmalar sürecinde "FETÖ/PDY" gerekçesiyle açığa alınmasını protesto etti.

Oda Başkanı Prof. Dr. Selçuk Erez, *"15 Temmuz Darbe Girişimi sonrası FETÖ'cü dedikleri insanların yanında bu yapılanmayla uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmayan demokrat-devrimci insanların da canları yakılıyor. Bizler darbecileri bütün varlık sebeplerimizle reddediyor, lanetliyoruz. Ancak darbe girişimi sonrası yapılan antidemokratik uygulamalara da karşı olduğumuzu ifade etmek istiyoruz*" dedi.

"FETÖ/PDY terör örgütü" üyesi olduğu gerekçesi ile çok sayıda devrimci, demokrat, muhalif emekçi görevden alındı, gözaltına alındı ya da tutuklandı.

Soma Katliamı Davası Sürüyor: "Katliamı Teröristler Yaptı"

13 Mayıs 2014'te Soma'da meydana gelen ve 301 işçinin hayatını kaybetmesiyle sonuçlanan maden katliamıyla ilgili açılan davanın 9. duruşması 9 Ağustos'ta Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı.

Duruşma öncesinde katliamda hayatını kaybeden işçilerin aileleri ve yakınları bir basın açıklaması yaptı. "*Biz Soma faciasının ilk gününden itibaren Soma Şehit Madenci Aileleri ve sosyal haklar derneği olarak katliamın ilk gününden bugüne kadar, hem sokakta hem duruşma salonu da dahil olmak üzere hukuksal alanda mücadele ediyoruz. Bizler tanığıyız; Soma'da yaşanan bir katliamdır. Bu katliam, ne Fetö'nün ne de başka birisinin sabotajı değildir.*

Bizler tanığıyız; Soma katliamı, sermaye, siyaset, sarı sendika üçlüsünün sorumlu olduğu bir işçi katliamıdır" diyen aileler katliamın sorumlusu olan siyasi iktidarın, patron ve sarı sendikanın cezalandırılmasını istediler.

Manisa Barosu Başkanı Ali Arslan, 5 Şubat'ta yapılan bilirkişi incelemesinin üzerinden 6 ay geçmesine karşın raporun tamamlanamadığını, bu nedenle duruşmanın kısa sürmesini ve ertelenmesini beklediklerini söyledi.

Soma Kömürleri AŞ Yönetim Kurulu Başkanı Can Gürkan ise, "*Ülkemiz PKK, DHKPC, FETÖ saldırısı altındadır. Bu örgütler Soma'yı da yapmışlardır*" diyerek, iddianamede yer verilen onlarca ihmali yok saydı. Bu "sabotaj" iddiasına salondaki aileler tepki gösterdi.

İddianamede, bilirkişinin incelemesi sonucu facianın nasıl olduğu şöyle anlatılıyor: "*U3 trafosu etrafında topuk olarak bırakılan kömürün kontrolsüz bir şekilde kendiliğinden yanması sonucu oluşan karbon monoksit gazının temiz hava girişine ulaşması, temiz hava ile temas eden kendiliğinden yanan kömürün tam yanmaya dönüşmesi, bu yangının 4 numaralı kömür nakil bandının bulunduğu yola sirayet ederek bu bölümdeki ve 3 numaralı kömür nakil bandının bulunduğu yoldaki bant, ahşap tahkimat, PVC borular ve elektrik kablolarının tutuşturması ve su ile soğutma çalışmaları sonucu açığa çıkan zehirleyici ve boğucu gazlar olması ve bu gazlarında olay esnasında çalışan işçileri etkilemesi sonucu gerçekleştiği anlaşılmıştır*."

İddianamede yer alan 5 Eylül 2014 tarihli bilirkişi raporunda da tespit edilen asli veya tali kusurlar 20 başlıkta sıralandı.

Raporda öne çıkan bazı başlıklar şunlar:

-Sensörlerden gelen oksijen ve karbonmonoksit seviyelerindeki farklılık dikkate alınmadı.

-Havalandırma sistemi ocağa uygun yapılmadı, temiz havaya çıkış yapılabilecek mesafe söz konusu değildi.

-Ahşap kamalar, PVC borular ve bantlar yangına karşı dayanıklı değildi. Bant motorlarından bazıları ve elektrik kablolarının bağlantı uç ekipmanları, alev sızdırmayanlardan seçilmedi.

-Olay esnasında bazı CO maskelerinin işlevini yerine getirmediği, çalışanların zimmetinde bulunan maskelerin kontrollerinin uzun süre yapılmadığı görüldü.

-Planlanandan fazla üretim yapıldı. "Üretim zorlaması", gerekli tedbirlerin alınmamasına ve tehlikeli çalışma koşullarının oluşmasına yol açtı.

İşlevini yerine getirmeyen gaz maskeleri ile ilgili kusurlar da şöyle:

-Bir firmaya ait 116 adet "kullanılmamış" gaz maskelerinin 18 tanesi raf ömrünü tamamlamış.

-Çin Halk Cumhuriyeti kaynaklı "kullanılmış" ve "kullanılmamış" tüm gaz maskeleri 16-20 yıl önce üretilmiş ve kullanım ömrünü doldurmuş.

-"Kullanılmış" bazı gaz maskelerinin seri numaraları ya yok ya da silinmiş.

Tanık ifadelerinde madendeki eksikliklere ve ihmaller de şöyle:

Serkan Turhan, "*H panosunda sürekli metan gazı olurdu. Orada çalıştığımız gün bizde baş dönmesi olurdu. Hatta daha önce bu ayak 2-3 sefer kapatılarak soğutma çalışması da yapıldı. Ancak baş edilemediği halde orada çalışmaya ve üretime devam edildi. Birkaç defa gaz yüksekliğinden sistem kendini kapattı. Buna rağmen sistem tekrar açılır, üretime devam edilirdi*" diyor.

Bir başka işçi Yüksel Ünlü ise faciadan önce işçilerin uyarılarının dikkate alınmadığına dikkat çekiyor ve ekliyor: "*Ayaklara giden bir fan ya da hava yoktu. İstim havası vardı ancak yetersizdi. Ayaklar çok sıcaktı. Çıkan kömür de çok sıcaktı. Kömürü elimize aldığımızda ellerimizi yazan düzeyde bir sıcaklıktı. Emniyetçiler Mehmet ve Yüksel'e bunu söylediğimizde normal diye tepkiler alıyorduk. Aldırmıyorlardı.*"

Duruşmaya bilirkişi raporu yetişmediği için mahkeme kısa bir ara verdikten sonra tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar vererek duruşmayı 23 Ağustos'a erteledi.

Hindistan'da bir duvar: "Eğer siyasete müdahale etmezseniz siyaset öyle ya da böyle hayatınıza müdahale edecektir."

Dostlar Tiyatrosu'nun son oyunu "Güneşin Sofrasında Nazım İle Brecht"... Ve bu iki büyük ustayı buluşturan usta oyuncu Genco Erkal'ın İstanbul Kadıköy Lisesi'nde sahnelenecek olan gösterimleri "OHAL" gerekçe gösterilerek yasaklandı...

İstanbul'da "çılgın" projelere devam... Kabataş İskelesi ve çevresindeki tarihsel dokuyu yok edecek olan "Martı Projesi" her tür rapora ve protestolara rağmen yapılmakta kararlı...

YOL AYRIMINDAYIZ

Geçtiğimiz haftanın en çok konuşulan olayı, kuşkusuz, "Yenikapı Mitingi" idi. Dinci faşist iktidarın devletin tüm olanaklarını harekete geçirerek düzenlediği miting, dinci faşizmin bir "gövde gösterisi"ne dönüştü. Amaç hasıl oldu bir anlamda.

Ancak "Yenikapı Mitingi" tek başına ele alındığında güç gösterisine dönüşmüş bir miting olmasının ötesinde bir anlamı yok. Bu miting asıl anlamını, tekelci sermayenin faşist AKP eliyle başlattığı bir sürecin kilometre taşlarından biri olmasında buluyor.

Dinci faşist iktidarın uzun zamandır "başkanlık sistemi" adı altında faşizmin tüm kurumlarını ve gücü tek elde toplamaya çalıştığı biliniyor. Ancak uzun zaman uğraşmasına rağmen bu konuda önüne çıkan engelleri bir türlü aşamıyordu. "Başkanlık Sistemi" kamuya yansıdığının aksine, bir kişinin ihtiraslarının değil, ama tekelci sermaye sınıfının tercihi sonucu gündeme gelmiştir.

Sorun, birleşik devrime, Kürt halkına karşı daha etkili, daha hızlı, daha çabuk karar alabilen bir mekanizmanın kurulması; ve belki de en önemlisi, karşı devrimin sivil/resmi tüm güçlerini tek komuta altında birleştirerek aynı anda harekete geçirebilecek bir devlet yapısının kurulmasıdır.

Bu, dağılmış, çürümüş, devrime karşı savaşma yeteneği zayıflamış, faşist grupların kendi aralarındaki çekişme sonucu delik deşik olmuş; ilerici/demokrat memurları bünyesinden bir türlü atamamış faşist devletin yeniden kurulması sürecidir. RTE, bu hedeflerini Yenikapı Mitinginde "devleti sıfırdan yeniden kuracağız" sözleriyle açığa vurdu.

Ekonomik gücün yoğunlaşmasına politik gücün yoğunlaşması eşlik etmeliydi. Faşist devletin yeniden "kurulması" bu şekilde anlaşılmalı.

Bu konu uzun zamandır tekelci sermaye sınıfının gündeminde olmasına karşın ilk somut adımlar Haziran Halk Ayaklanmasından sonra, eli palalı, bıçaklı sivil faşistlerin sokağa salınmasıyla atıldı denebilir. Kürdistan'da Kürt halkının özgürlük savaşına karşı silahlı dinci faşistlerin devlet güçleriyle birlikte sokakta savaşmaları ikinci adım oldu denebilir.

Ne var ki bu adımlar iç savaşın gelişimi karşısında hem yavaş hem de yetersiz kalıyordu. Askeri faşist darbe girişiminin bastırılması tekelci sermaye sınıfına ve onun politik güçlerine bu konuda büyük bir fırsat verdi. RTE, bunu "Allahın bir lütfu" olarak tanımladı.

Önce sokağı devrim güçlerinin elinden almak ve orada hakimiyet kurmak için "darbeye karşı" olmak bahanesiyle faşist tosuncuklarını günlerce sokakta tuttular. Bununla hem sivil faşist güçlerini harekete geçirme kabiliyetini test etti hem de gücünü görmek istedi. Sonuç kendileri açısından parlak değildi.

Başka güçleri sürece dahil etmek ve bir kaldıraç olarak kullanmak ihtiyacı hasıl oldu. Aranan kan CHP'de bulundu. CHP, dinci faşist iktidara destek olmaya dünden teşneydi. 24 Temmuz'da Taksim'de AKP'nin de çağrılacağı bir miting yapma kararı aldı. Karar, devrime, devrim güçlerine bir meydan okumaydı.

Faşizmin gövde gösterisi biçiminde geçen "Yenikapı Mitingi"ne giden yol döşeniyordu. "Yenikapı Mitingi" bu yüzden tek başına ele alındığında pek bir anlam ifade etmez. O, asıl anlamını Taksim Mitinginde buluyordu. Çünkü CHP-AKP ortaklığıyla düzenlenen Taksim Mitingi sosyal reformistlerin katılımıyla yeni bir "siyasal düzlem" yarattı. Bu siyasal düzlem, emekçilerin, ilericilerin, demokratların dinci faşist bir partinin de olabileceği bir mitinge katılabilmelerinin yolunu açıyordu.

Taksim'de CHP'nin kuyruğunda sosyal reformistlerin eşsiz katkılarıyla açılan yol Yenikapı'da dinci faşizmin gövde gösterisi biçiminde noktalandı. "Milli mutabakat" sağlanmıştı. Tekelci sermaye, tüm politik ve askeri güçlerini tek şemsiye altında birleştirmişti. İç sorunlar bir ölçüde hallolmuş engeller aşılmıştı. Şimdi sıra ikinci adımın atılmasına gelmişti. Bu, "devletin sıfırdan yeniden kurulması"ydı.

Önce şunun altını çizelim: Taksim'den Yenikapı'ya giden yol sosyal reformistlerin o eşsiz katkılarıyla açıldı. Bu katkıları tekelci sermaye sınıfına hizmet nişanesi olarak ömürleri boyunca boyunlarında asılı kalacak.

Buna rağmen devrim gücünden bir şey yitirmiş değil. Bundan sonrası Leninistlerin ve gerçek devrimci güçlerin çabalarına ve mücadeledeki kararlılıklarına bağlı. Kürt halkı, emekçi sınıflar, Aleviler, gençlik, ezilen diğer ulusal topluluklar dinci faşizm tarafından kazanılmış değil. Devrimin bu toplumsal güçlerini faşizmi ve tekelci kapitalizmi yıkacak bir devrim için harekete geçirebiliriz ve geçirmeliyiz.

Hitler, iktidara gelişinden yaklaşık bir yıl sonra, "Devletin Yeniden Kurulması Yasası"nı çıkarmıştı. Burada amaç gücün tek elde toplanmasıydı. Ancak yeniden "kuruluş" için eskinin dağıtılması gerekiyordu. Bütün partiler ve örgütler dağıtıldı; ekonomik, kültürel, askeri kurumların yönetimi tek elde toplandı vb vb.

Askeri darbe bahane edilerek ilan edilen OHAL Yasasında sadece hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasını görmemeliyiz. Bu yasayla hedeflenen, şimdilik ve esas olarak, bütün gücün tek elde toplanması sürecini başlatmaktı. Başlamış oldu. Faşist devletin temel kurumları resmen kapatılmış olmasa da fiilen ya işlevsiz hale getirildi ya da RTE'nin emrine verilmiş oldu. Almanya'nın Führer'i bizim "Reis"imiz oldu. Avusturya'dan, "Erdoğan ile Hitler arasında benzerlikler görüyoruz" açıklamalarının gelmesi rastlantı değil.

Bundan sonraki adım, ilerici, demokrat, faşizmden yana olmayan ne kadar memur, işçi, çalışan emekçi varsa devletten tasfiye etmek ve yerlerini dinci faşistlerle doldurmak; sendikaları, emekçi örgütlerini, kapatmak ya da ele geçirmek; sokakları dinci sivil faşistlerin hakimiyetine teslim etmek.

Buraya kadarı tekelci sermaye sınıfı ve faşist devletin plan ve yapmak istediklerine ilişkin olandı.

Peki ya devrim cephesi? Ne yapmalı? Ortam ve koşullar tekelci sermaye sınıfı ve dinci faşist iktidar için hiç de sanıldığı kadar güllük gülistanlık değil. Aksine koşullar devrimden yana ve bu koşullar her geçen gün daha da olgunlaşıyor.

Önce şunun altını çizelim: Taksim'den Yenikapı'ya giden yol sosyal reformistlerin o eşsiz katkılarıyla açıldı. Bu katkıları tekelci sermaye sınıfına hizmet nişanesi olarak ömürleri boyunca boyunlarında asılı kalacak.

Buna rağmen devrim gücünden bir şey yitirmiş değil. Bundan sonrası Leninistlerin ve gerçek devrimci güçlerin çabalarına ve mücadeledeki kararlılıklarına bağlı. Kürt halkı, emekçi sınıflar, Aleviler, gençlik, ezilen diğer ulusal topluluklar dinci faşizm tarafından kazanılmış değil. Devrimin bu toplumsal güçlerini faşizmi ve tekelci kapitalizmi yıkacak bir devrim için harekete geçirebiliriz ve geçirmeliyiz.

Ancak bunun için onların karşısına reformist, düzen içi bir programla değil, devrimci bir programla çıkmalıyız. Devrimin toplumsal güçleri kesin kurtuluş istiyor ve Leninistler, gerçek devrimci güçler onlara bunun yolunu göstermelidir.

Kürt halkı, Aleviler, emekçi sınıflar, ezilen topluluklar kendilerini neyin kurtarabileceğini bizden duymak istiyorlar. Bu durumda biz, devrimin, ayaklanmanın bu temel güçlerine kendilerini ancak ve sadece bir devrim hükümetinin kurtarabileceğini açıkça söylemeliyiz. Onların uzlaşmaya değil, bir devrimci hükümete ihtiyaçları var.

Çünkü sadece bir devrim hükümeti, Aleviler içinKürt halkı için katliam tasarlayan bu faşist iktidarı ezebilir. Çünkü ancak böyle bir hükümet ordu, polis, özel kuvvetler gibi faşizmin askeri güç dayanaklarını yıkabilir. Çünkü ancak böyle bir hükümet tekelci birliklere, bankalara, büyük toprak mülkiyetine el koyarak faşizmin mali ve sınıfsal dayanaklarını yıkabilir. Çünkü ancak böyle bir hükümet Kürt Ulusuna kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz tanıyacağı sözünü verebilir.

Demokratikleşme budur; demokrasi budur. Devletin temel kurumlarına, faşizmin sınıfsal ve mali dayanağı olan tekellere, bankalara dokunmadan demokratikleme olabileceğinden, demokrasiden söz edenler halklara yalan söylüyorlar.

Şimdi bir yol ayırımındayız. Ya halkların karşısına gerçek bir demokrasi programıyla çıkacak; onlara bu program için savaşmalarını söyleyeceğiz ya da uzlaşma yolunu göstererek faşizm tarafından aldatılmalarının aleti haline geleceğiz.

Sosyal reformistler Taksim Mitingine katılarak hem dinci faşistlerle aynı alanda olunabileceği siyasal düzlemini yarattılar hem de AKP'ye işaret çakarak emekçi sınıflara uzlaşma yolunu gösterdiler.

Leninistler, ısrar ve kararlılıkla devrim yolunu, gerçek demokrasi yolunu gösteriyorlar.

Minbiç "Düştü"

1 Haziran'da YPG'nin başlattığı Minbiç hamlesi, Minbiç merkezinin IŞİD'den temizlenmesi ile sürüyor.

Haftalardır YPG'li savaşçılar, Minbiç'de IŞİD işgalindeki birer ikişer köyleri kurtarıyor, özgürleşen bölgelerde çarşaflarını atan kadınlar, özgürlüğün simgesi haline geliyordu.

Bu operasyonda hayatını kaybeden Komutan Ebu Leyla'nın adını taşıyan Minbic'i Özgürleştirme operasyonu, 69. gününde Minbic kent merkezinin tamamının temizlenerek özgürleştirilmesi ile sürüyor.

8 Ağustos öğle saatlerinde Minbic Askeri Meclisi Genel Komutanlığı ve savaşçıları, operasyonda gelinen aşamaya ilişkin denetim altına alınan kent merkezinin güneyinde El-Beta Kavşağı'nda basın açıklaması yaptı.

Basın açıklaması, Minbic Askeri Meclisi komutanlarından Ebu Emced tarafından okundu;

"*Komutan Şehit Faysal Ebu Leyla Minbic Özgürlük Operasyonu'nda, büyük direnişimiz tüm hızıyla devam ediyor. Güçlerimiz şimdiye kadar büyük kazanımlar elde etti. El-Kura El-Erdiyê Dört yolu ve etrafındaki mahalleler kurtarıldı. Böylece şehir merkezinin %90'lık kısmını çetelerden temizlemiş bulunuyoruz. Bu da çetelerin yaşam alanının çok küçük bir noktada daraldığı anlamına geliyor.*

DAIŞ çeteleri alanları daraldığı için, kendi kontrolündeki bölgelerde yaşayan sivilleri şehrin kuzeyinde konumlandırarak canlı kalkan olarak kullanıyor. Onların emirlerine göre hareket etmeyen sivilleri çeteler direkt katledilmekte. Minbic Askeri Meclisi olarak insani, ahlaki ve ulusal bir sorumluluk duygusu ile çetelerin elindeki sivilleri tamamen kurtarana kadar tek bir çetenin bile kentten çıkmasına izin vermeyeceğiz" denildi.

Rio Olimpiyatlarında Hükümet Protestosu

Copacabana Sahili'nde Rio Olimpiyatlarını Protesto Eden Grup Başkanlık Politikalarını Hedef Aldı.

Dilma Roussef'in destekçileri "bugün buradayım çünkü darbeye karşıyım", dedi. En bilinen Copacabana sahilinde çok renkli Olimpiyat yüzüklerinin yerleştirildiği geniş bir tesis 2016 Rio Olimpiyatları'nın saçılışında selfie çekmeyi isteyen yerlileri ve yabancı turistleri çekiyor. Fakat bu çekim kutlama yapmayan başka bir kitlenin de dikkatini çekti- binlerce protestocu-. CBC muhabiri Susan Ormiston Cuma günü Rio'dan bağlandığı canlı bir Facebook bağlantısında Copacabana Sahili'nde geniş bir protesto dalgasının yayıldığını belirtti.

Bunun eski başbakan Dilma Roussef'in açığa alınmasına ve mahkemeye verilmesine değinen Ormiston, bunun siyasal bir protesto olduğunu olduğunu, protestocuların son birkaç aydır burda olduğunu ve ülkedeki kaotik siyasal durumu protesto ettiğini söyledi.

Bütçe kanunlarını ihlal etmekle suçlandıktan sonra, Roussef yerine geçici başbakan Micheal Temer geçti.

Ormiston bugünkü protestonun temelde ülkeye daha fazla demokrasi getirmek için olduğunu söyledi. Onlar başkanlık politikalarının işlediği biçimden memnun değiller.

Ormiston protestoların aslında olimpiyatlar ile ilgili olmadığını dahası bu protestoların iktidarı Roussef'in elinden alan Temer'e karşı olduğunu, protestocuların elinde İspanyolca'da 'Fora Temer' yani 'Temer Dışarı' anlamına gelen dövizler taşıdığı anlamına geldiğini söyledi.

Sergio isimli bir protestocu '*Bugün buradayım, çünkü darbeye karşıyım ve Dilma hükümetini destekliyorum*' dedi.

Sergio Kongre'nin darbeyi onaylamayacağını ve Roussef hükümetinin yeniden iktidara geleceğini umut ediyor.

Açılış seremonisinin yapılcağı yer Maracana Stadyumu Cuma günü insan hakları ihlallerine karşı yürüyen ve kendilerini 'Dışarda Bırakma Oyunları' olarak adlandıran birçok protestoya sahne oldu.

Üniversite profesörü Orlando Santos Junior '*Sayısızca işlenen insan hakları ihlallerini kınamak ve Olimpiyatlar projesiyle birçok insanın dışarda bırakılmasını kınamak içindir*' dedi.

Kazananlar büyük ekonomik güçleri olanlar, destekçiler, basın ve Rio nüfusunun kaybedenleridir.

(Kaynak: CBC News)

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 5 / 10 - 24 Ağustos 2016 / Yaygın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Deniz ERCAN / Adres: İskenderpaşa Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Deniz ERCAN / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com info@mucadelebirligi.com
www.facebook.com/mbirligi mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mbirligi mucadelebirligi@hotmail.com

İNSANLIK DESTANI

SILA ERCİYES

İnsanlık tarihi nice büyük kahramanlıklara, destansı direnişlere, şiir gibi isyanlara tanıklık etmiştir. İnsanı hayretler içinde bırakan görkemli savaşımlara sahne olmuştur dünyamız. En eşitsiz güçler arasında süren kıyasıya savaşta tüm üstün teknolojisine rağmen onlarca imparatorluk yerle bir olmuş, "baldırı çıplaklar" tarafından onlarca iktidar devrilmiş, insanlığın büyük yürüyüşü karşısında yokolup gitmişlerdir. İnsanın tarihi, en eşitsiz güçler arasında süren bu amansız savaşımın tarihidir aynı zamanda.

İnsanın çocukluk dönemi de denilen, insanlar arası ilişkinin tam eşitliğe dayandığı, sınıfların olmadığı, ilkel komünal dönemde askersiz, jandarmasız, polissiz, ne kral, ne hükümet, ne vali, ne yargıç tanıyan topluluk üyeleri ile

istilacı beyazlar arasında yürütülen savaşta, ateşli silahlardan yoksun, yalnızca kargı ve mızraklarla, meydan savaşında dünya birincisi olarak tanınan orduların tüfeklerinin kurşun yağmuru altında, silahları arasındaki eşitsizliğe karşın süngülerin ucuna kadar ilerleyen, onları püstürten, darmadağınık eden şiir gibi savaşlar yaşanmış, bu savaşların destansı hikayesi bugünlere kadar gelmiştir.

Ezenle ezilen arasında, çağlar boyu, en eşitsiz koşullar altında devam eden çarpışmalardan binlercesini burada anlatmaya çalışsak sayfalar yetmeyecektir. Ama tarihsel önemde bir kaç olay var ki, bunlardan sözetmeden geçmek olmaz.

"*41 yılı Kasım ayının on altısı / onüçü zırhlı 50 tümen / 3000 top / ve 700 uak / Moskova'ya bir kerre daha saldıracak / Plan: / Bolşevik başkentini sarmak iki yandan / ve kuzeyde ve güneyde derinliğine dalıp / ve şehri tutan kuvvetleri parça parça çember içine alıp / yok etmek / Hitler tank sayısı bakımından üstün durumdadır / .... / ve kendisine teslim olmayan / bir tek yeşil fidan / ve hayat gibi umutlu bir tek insan bırakmamak için / geliyorlar /.../ On güne kalmaz Führer'in tankları Moskova'da geçit töreni yapabilir / ... / Hayatın ve aşkın adamları çekiliyorlar içlere doğru çarpışarak.*"

Ama çekilmeyecekleri bir nokta var bunu biliyorlar. Moskova yaklaştıkça arkalarından tükeniyordu cephane... "*Tükendi cephaneleri insanların / fakat biliyorlardı yenilmezliğini / namlusu insan yüreği-devin" Dev haykırıyordu ileri doğru her atılışında "ölümün adamlarına ölüm*" ve ölümün adamları durduruldu Stalingrad önlerinde... On güne kalmaz Moskova'dayız diyenler, Moskova'da tanklarıyla geçit töreni yapacaklarının hayalini kuran faşist güruh insandan duvarlarla korunan Moskova önlerinden bozguna uğrayarak ayrılmak zorunda kaldılar. Sovyet insanı bir destan yarattı Moskova önlerinde, Stalingrad'ta... "Stalingrad geçilmez" dediler ve asla izin vermediler Moskova'nın düşmesine... Ekim depremiyle açtıkları yeni çağın, yarattıkları değerlerin faşist eller tarafından yerle bir edilmesine milyonlarını vererek karşı koydular.

Aynı destan, Vietnam'da bir kez daha yaşandı. Vietnam halkı, sosyalizmin zaferi için "ölümün adamları"na karşı silahlarını kuşanıp, tarihin altın

sayfalarına yeni dizeler yazdılar. İnsan üstü bir dirençle yaratılan bu destan karşısında hayranlığını gizlemeyen Fransız gazeteci, bütün silahlarını ateşleyerek üzerine doğru gelen bir savaş uçağına karşı elinde tek atımlık bir mavzerle nişan alarak hiç kıpırdamadan duran yüzlerce Vietnamlı savaşçıyı anlamaya çalışıyor ve soruyor: Hangi güç bu insanları, kıpırtısızca böylesi bir ateşi hiçe sayarak nişan aldırır, hangi güç bu insanlara, bu soğukkanlılığı, bu ölümü hiçe saymayı veriyor? Doğu insanına özgü kadercilik mi? Ölümü bir kurtuluş saymak mı? Hiç-

biri değil. Sorunun asıl cevabını sonunda buluyor Fransız gazeteci: Bu insanlar zafere öylesine bağlanmışlar ki, ondan kuşku duymuyorlar, ölümlerinin bu yüzden boşuna olmadığını çok iyi biliyorlar ve kanlarının yerde kalmayacağını.

ABD emperyalizminin üstün teknolojik gücü karşısında insanüstü bir çabayla savaşan Vietnam halkı verdiği bu zorlu savaşımla ikinci Stalingrad'ı yarattı.

Filistin halkının henüz sosyalizmle taçlandırılmamış destanı sürüyor, bizler de izliyoruz bu kahramanca savaşımı. Çocukların dahi direnişçi olarak doğduğu bu topraklarda hergün yeni Stalingradlar yaratılıyor... Ve adı Ceningrad oluyor Filistin topraklarında... Ellerinde sapan ve taşlarla, silah bakımından üstün güce karşı duran Filistin halkının savaşımı bizi Fransız gazeteci gibi şaşırtmıyor, çünkü biliyoruz, bir halkın böylesine zorlu bir savaşıma neden başladığını ve zafere nasıl bir güvenli kilitlendiklerini...

Ve bugün, ne çok emperyalist-kapitalist sisteme karşı bir savaş varsa, orada yeni yeni Stalingradlar yaratılıyor. Her ülke de kendi rengini, biçimini alarak "halkların hünerli elleri" yeniden yeniden yaratıyor Stalingradları...

Stalingrad'da Hitler'e, yani Alman emperyalizmine karşı olmak, ona karşı savaşmak demekti. Yine Vietnam'da ABD emperyalizmine karşı savaşım kapitalizme karşı savaşımla birleşmişti. Sovyet halkı ve Vietnam halkının yarattığı destan, gücünü, yenilmezliğini, kararlılığını buradan alıyordu. Bugün özgürlüğü, kurtuluşu, bağımsızlığı için yola çıkan tüm dünya halkları, verdiği mücadeleyi kapitalizm karşıtlığıyla birleştirebilirse yeni bir Stalingrad, yeni bir Vietnam yaratabilecektir. Kapitalizm karşıtlığı temelinde sosyalizm mücadelesi verilmediği sürece "halkların bayramları" devrimler yarı yolda kalmaktan kendini kurtaramayacaktır.

Yeni Evre'nin devrimlerini zaferle taçlandırmak için devrimler tarihi öğretmenimiz olmaya devam ediyor. Yeter ki onlardan öğrenmeyi ve öğrendiklerimizi çağımızı değiştirmek için eylem kılavuzu haline getirmesini bilelim.

PHİLEDELPHİA EYLEMCİLERİ BAŞKALDIRDI

Demokratik Ulusal Kongre ırkçılığına, polis terörüne ve devlet baskısına karşı düzenlenen yürüyüşte Kuzey Philedelphia'nın siyah topluluğunun yaşadığı bölgeye doğru toplanıp yürüyen ve gün ortasında yolu trafiğe kapatan eylemciler üst üste "Clinton'a oy verme, siyah insanları öldürüyor" sloganları attı.

26 Temmuz yürüyüşü, Phidelphia'daki Demokratik Ulusal Kongre'nin günüyle çakışacak, toplanmasını engelleyecek şekilde denk getirilmişti. Philedelphia REAL Koalisyonu (Irksal, Ekonomik, Yasal) Adalet, ilerici siyah gruplar, ırçılık karşıtları, ve polis ablukasına ve siyah, esmer insanların öldürülmesine karşı olan anti-kapitalistler yürüyüşe çağrı yaptı.

Yürüyüş Kuzey Philedelphia'daki Cecil. B. Moore alanında toplanmayla başladı. "Stadyum Amigoları"ndan kentsel dönüşüme karşı olan aktvistler de mitinge katıldı. Mitinge katılan sonraki grup Temple Üniversitesi'nin gelecekte işçilerin ve siyahların yaşam yerlerini ortadan kaldıracak futbol stadyumu yapılması girişimine karşı mücadele ediyor.

REAL Adaleti için kurulan Philly koalisyonu ulusal düzeyde siyah topluluklara karşı tarihsel olarak yayılan polis şiddetini ve siyahların şehir yaşamından uzaklaştırılmasına karşı yükselen saldırıyla bağlantılıdır. Konuşmacılar polis terörüne

kurban gidenlerin adlarını tek tek okuyup, adların yazılı olduğu dövizleri dağıttı. REAL Adalet grubundan Erica Mines her adı okuduktan sonra, "Bu ismi kim taşıyacak?" diye kitleye sordu. Kalabalık da her seferinde "Biz taşıyacağız" diyerek cevap verdi.

Kalabalık içinde birçok Porto Rico bayrağı görünüyordu. Philadelphia-Camden Boricua Komitesi Amerika kolonisi Porto Riko için bağımsızlık çağrısında bulunan pankart arkasında Siyah Direnişi'ni desteklemek için mitingde yer aldı.

Philedelphia Güney Asyalılar Kollektifi ve Göçmen Hakları Örgütü Juntos'ta yürüyüşe katıldı.

Yeğeni 2009 yılında Oakland Calif'te polisler tarafından vurulan ve öldürülen Cephus Johnson(nam-ı diyar Bobby Amca) polisleri hedef göstererek onları insanların değil ırkçı devletin koruyucusu ve hizmetkarı olarak gösteren coşkulu bir konuşma yaptı.

Kuzeni Brandon Tate-Brown Aralık 2014'te Philedelphia polisi tarafından öldürülen Asa Khalif beyaz egemen sistemi devirmek için devrimci hareket çağrısında bulundu.

Kar amacı gütmeyen işçi sektörünü temsil eden, Siyah ve Esmer İşçiler Kollektifi,15$ altındaki düşük maaşlara karşı mücadele eden işçilerin yanı sıra Filistin Direniş Hareketi de yürüyüşler de temsil edildi.

Bir Birleşmiş Milletler özgürlük ve toplantı hakları raportörü de protestolara neden olan devlet baskısını konuşmak için REAL Adalet grubu üyeleriyle buluştu ve ardından yürüyüşe katıldı. Birleşik Milletler temsilcisi daha sonra ses arabasının üzerinde uçan ve Teresa Shoatz, ve onun kızı tanınmış politik tutsak Russel Maroon Shoatz'ın sesini bastırmaya çalıştığına tanık oldu.

Göstericiler şehir merkezindeki Belediye Binası önüne kadar 35 derece sıcaklık altında yaklaşık 3,5 km'lik yolu yürümek için Philedelphia'da sokaklara döküldü. Bombalar Değil Yemek aktivistleri ve gönüllüler eylemcilere yüzlerce paketlenmiş öğle yemeği ve şişelerce su dağıtarak eyleme destek oldu.

Broad Caddesi'nin tüm kuzey ve güney yönlerini kapatan yürüyüşte dört tarafı da afişlerle donatılan araçlar yürüyüşün önünde yer alıyordu. Sık sık sokaklarda kısa toplanmalar için duran, ellerinde üzerinde siyah boyalarla yazılı harfler bulunan beyaz pankartlar taşıyan göstericiler yürüyüşe öncülük etti.

(Kaynak WorkersWorld)